

METODINĖ MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

PERGALĖ

**Biblijos pamokos paaugliams
(10-14 metų)**



A-2 (2)

Turinys

1 pamoka. Trys verslininkai	3 psl.
2 pamoka. Tarnavimo pavyzdys	7 psl.
3 pamoka. Meilė ant kryžiaus	11 psl.
4 pamoka. Jis gyvas	15 psl.
5 pamoka. Kelionė į Jeruzalę.....	20 psl.
6 pamoka. Šventyklos statyba	25 psl.
7 pamoka. Ezros padėjėjas	29 psl.
8 pamoka. Atleista amžinai	34 psl.
9 pamoka. Tai viskas, ko prašau.....	40 psl.
10 pamoka. Vidurnakčio draugas iš Galilėjos.....	44 psl.
11 pamoka. Nematoma karalystė	48 psl.
12 pamoka. Naujosios karalystės paslaptys.....	54 psl.
13 pamoka. Ryšys	58 psl.

1 pamoka

TRYS VERSLININKAIDievo meile dalytis su kitais
Tarnavimas

Įsimintina eilutė: „Šeimininkas atsakė: „Gerai, šaunusis ir ištikimasis tarne! Kadangi buvai ištikimas mažuose dalykuose, aš tau pavesiu didelius. Eikš į savo šeimininko džiaugsmą!“ (Mt 25, 21).

Tyrinėjimo tekstai: Mato 25, 14–28; Luko 19, 11–27.

Papildoma literatūra: E. Vait „Paslėpti lobiai“ 289–331 p.

Pamokos užduotis

Ištyrinėję šią temą, mokiniai privalo:

1. **Žinoti**, kad Dievas apdovanoja mus talentais tam, kad mes juos ugdytume ir panaudotume tarnavime Jam;
2. **Džiaugtis** matant, kaip Viešpats atveria, ugdo, tobulina ir panaudoja mūsų talentus;
3. **Priimti** Dievo duotus talentus ir panaudoti juos tarnaujant kitiems žmonėms.

Pagrindinė mintis:

Dievas kiekvieną iš mūsų apdovanojo talentais, kad mes atskleistume Jo meilę kitiems.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Pasirinkite tokį užsiėmimą, kuris atitiktų jūsų situaciją.

A. TALENTŲ APŽIŪRA

Mokinius suskirstykite grupėmis. Kiekvienai grupei duokite užduotį parodyti savo talentus: pagiedoti, piešti, vaidinti, deklamuoti eilėrašį, parodyti geriausias savo gabumus. Po apžiūros padarykite išvadą, kad visiškai pasitikėdami Dievu ir Jo vedimu, panaudojant savo talentus, jie gaus dideles palaimas.

Paklauskite:

– Kaip mes galime panaudoti savo talentus, dalijantis Dievo meile su kitais? (Paskatinkite nestandartiniais sakiniais).

Prisiminkite:

Dievas kiekvieną iš mūsų apdovanojo talentais, kad mes atskleistume Jo meilę kitiems.

B. TALENTŲ BOKŠTAS

Sudarykite komandas po 4–5 žmones. Kiekvienai iš jų išdalykite markerius, korteles 7x12 cm matmenimis ir lipnią juostą. Kiekviena komanda turi atsistoti prie sienos. Vadovui davus signalą, komandos ant kortelių užrašo vieno iš savo komandos narių labiausiai pasireiškiantį talentą. Po to korteles priklijuoja prie sienos grindų lygyje. Taip iš eilės užpildo korteles visiems komandos nariams. Kiekvieną kortelę priklijuoja virš esamos ir tokiu būdu sudaro „bokštą“. Komandos turi atkreipti dėmesį į tai, kokį aukštą bokštą jiems pavyks pastatyti.

Paklauskite:

– Kokius talentus jūs suradote savo grupėje? Ar sunku buvo sugalvoti, kokį dar talentą galima pridėti prie „bokšto“ statybos? Panaši ar ne ši statyba į tai, kaip jūs ugdote savo talentus? Ar kiti gali jums padėti ugdyti ir panaudoti jūsų talentus?

Sakykite:

– Mes savo talentus turime priklijuoti prie Jėzaus uolos ir tada Dievas padės mums juos ugdyti, tobulinti, kad tarnautume Jam.

Atminkite:

Dievas kiekvieną iš mūsų apdovanojo talentais, kad mes atskleistume Jo meilę kitiems.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ**Sakykite:**

– Viename palyginime Jėzus pasakojo apie šeimnininką, kuris išvažiuodamas savo trims tarnams paliko skirtingas pinigų sumas. Kai jis sugrįžo, tai apdovanojo kiekvieną atitinkamai su jų uždirbtu pelnu. Šis palyginimas moko mus atsakingai elgtis, naudojant Dievo duotas dovanas ir talentus.

Ši pamoka skirta tarnavimui!

Dievas atsiuntė mums dangišką dovaną, atidavęs Jėzų mirti už mūsų nuodėmes. Jis ir mus apdovanojo talentais ir dovanomis, kad mes galėtume pasitarnauti Jam, pasakodami kitiems apie Jo didžią meilės dovaną. Kuo daugiau savo talentais pasitarnaujame Dievui, tuo daugiau palaimų Jis mums išlieja, ir tuo efektyviau mes galėsime tarnauti kitiems. Taip naudodami ir tobulindami savo talentus bei dovanas, duotas Viešpaties, kad padėtume kitiems, mes tarnaujame Jam ir sekame Jo pavyzdžiu.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

Tuo metu, kai Jėzus pasakojo šią istoriją, talentai nebuvo paprastai monetos, kaip mes šiandien išverčiame tą žodį. Talentas turėjo metalo vertę (aukso, sidabro, vario), iš kurio jis buvo padarytas.

Tarnas, kuris nenaudojo talentų, vaizduoja žmogų, kuris panašus į Jėzaus laikų Rašto mokytojus ir fariziejus, kurie žinojo Dievo įstatymo tiesą, bet palaidojo ją po savo įstatymais ir tradicijomis. Jis nepakluso šeimnininkui, bijodamas, kad tai pakeis jo gyvenimą.

Pasakojime yra keletas punktų, į kuriuos verta atkreipti dėmesį:

1. Dievas duoda talentus kiekvienam. Jie skirtingi, kaip skirtinga ir jų vertė.
2. Kai mes vykdomė Šeimnininko pavedimus, mus apdovanoja ir didesne atsakomybe, ir pasitikėjimu.
3. Mes turėsime atsiskaityti už tai, kaip panaudojome savo talentus.

LAIKAS PASIDALYTI PATYRIMU***Draugiški pokalbiai***

Paskatinkite mokinius laisvai dalytis savo asmeniniais patyrimais.

Giesmių giedojimas

Giedokite savo mėgstamas giesmes.

Misijos žinios

Panaudokite bet kokius misionierių pasakojimus, kokius tik turite.

Sakykite:

– Užjausti kitus – tai Dievo duotas talentas mums visiems. Mes galime jį panaudoti savo

artimiesiems ir kaimynams. Kai kurie iš mūsų išvykę dirbti į tolimas šalis. Jie yra toli nuo savo šeimų ir draugų. Kai mes klausysimės istoriją iš _____ (parašykite šalies pavadinimą), pagalvokime, ką mes galime padaryti čia tiems, kurie yra šalia mūsų.

Aukų surinkimas

Sakykite:

– Mes galime tarnauti namuose ir kitose šalyse, pasakodami apie Jėzaus meilę. Jeigu mes pasiliksime savo turtus sau, jie neaugs ir nedidės. Bet dalydamiesi savo aukomis su kitais, mes galime skleisti Kristaus meilę po visą pasaulį.

Malda

Pateikite mokiniams maldos tarnavimą. Per pamokas ištempkite virvutę ar juostą, ant kurios prisekite korteles su maldos prašymais. Užrašykite kiekvieną prašymą ir atžymėkite atsakymą į jį. Kiekvieną savaitę korteles papildykite ir atžymėkite.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ (TĘSINYS)

VAIZDELIS

Dalyviai: Lina, Karolis, Giedrius ir Jurgita.

Lina. Sveiki!

Karolis. Sveika, Lina, kur tu buvai? Seniai tavęs nematėme.

Giedrius. Kaip gerai, kad tu atėjai!

Jurgita. Mes tavęs ilgėjome, kur tu buvai?

Karolis. Jūsų muzikos mokykla vėl kažkur koncertavo?

Lina. Taip, mes koncertavome senelių namuose.

Karolis. Ir kaip praėjo koncertas? Tu nebijojai?

Jurgita. Tu labai drąsi, Lina. Aš niekada neišdrįščiau išeiti į sceną.

Lina. Bet tu juk puikiai pieši!

Giedrius. O aš nemoku nei dainuoti, nei šokti, nei piešti.

Karolis. Už tai tu gali vesti pamoką Sabatos mokykloje. O tai ne kiekvienam duota.

Lina. Ir tu, Karoli, nesikuklink. Visiems žinomi tavo kulinariniai sugebėjimai.

Giedrius. Mes visi tokie skirtingi ir visi turime Dievo dovanotų talentų, gabumų.

Karolis. O mes visi kartu sudarome pilnatvę.

Lina. Aš manau, kad Dievas duoda kiekvienam iš mūsų ypatingą dovaną, kad galėtume tarnauti kitiems.

Jurgita. Ir kokia, mūsų manymu, ta dovana bebūtų maža, naudodami ir tobulindami ją, mes pašloviname, išgarsiname savo Kūrėją.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Sakykite:

– Dievas apdovanojo talentais kiekvieną iš mūsų, kad mes Jo meilę skleistume kitiems. Šiandieną mes skaitysime istoriją, kurioje Jėzus kalba apie talentų panaudojimą. (Mt 25, 14–30). Tegul kiekvienas mokinys skaito po vieną eilutę.

Paklauskite:

– Kuo jūs esate šiame palyginime? Kodėl?

Sakykite:

– Mato 25, 14 Biblijoje rašoma, kad šeimnininkas įsakė savo tarnams pasirūpinti jo turto nuosavybe, kol jis bus išvykęs.

Paklauskite:

– Jeigu šeimininkas simbolizuoja Jėzų, o mes tarnus, tai kaip tarnų, kuo pasirūpinti mus paprašė Dievas? (Mūsų dovanomis, gabumais, talentais, pinigais, žeme, turtais, draugyste...)

Sakykite:

– Mato 25, 15 eilutėje matome, kad jis nusprendė palikti saugojimui savo turtą kiekvienam tarnui skirtingais kiekiais.

Paklauskite:

– Kaip Jėzus nusprendžia, kiek mes turime gauti? Ar Jis atsižvelgia į mūsų norą tarnauti Jam, ar į mūsų pasiruošimą ir atsidavimą pašvęsti Jam savo dovanas ir talentus? Ką Jėzus nori gauti iš mūsų? Kaip jūs manote, kiek talentų šeimininkas davė jums? (Paaiškinkite, kad laikas, pinigai, draugystė, šypsenos – tai taip pat talentai.)

– Perskaitykite Rom 14, 12; 1Kor 4, 2; 1Tim 6, 20.

Paklauskite:

– Ką reiškia duoti Dievui apyskaitą? (Sugebėti parodyti Jam, kaip panaudojate savo talentus, padedant kam nors Jį pažinti).

– Ką reiškia „tapti patikėtiniu“? (Kažką gauti – dovaną ar talentą, už kurį jūs esate atsakingi).

– Kaip jūs galite išsaugoti tai, kuo jums buvo patikėta pasirūpinti? (Esant galimybei panaudoti Dievo tikslui).

– Kaip jūs manote, kas patikėta jums, kuo turėtumėte pasirūpinti? (Talentai, dovanos, gabumai, žinojimas apie Jėzų ir Jo išgelbėjimo planą).

Atminkite:

Dievas kiekvieną iš mūsų apdovanojo talentais, kad mes atskleistume Jo meilę kitiems.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

KASDIENINIAI TALENTAI

Pasiūlykite savo mokiniams tokią situaciją.

Akvilė su Sabatos mokyklos savo klasės mokiniais kartą per mėnesį aplanko ligonius ligoninėje. Ten jie padeda prižiūrėti ligonius ir koncertuoja jiems. Mokiniai skaito eilutes, gieda jiems giesmes, meldžiasi už juos. Po koncerto vaikai pasikalba su ligoniais. Bet Akvilei atrodo, kad jie galėtų padaryti ir daugiau.

Sakykite:

– Pasiklausykite Elenos Vait komentarų:

„Gerumas, nuoširdumas, jautrumas, gailėstingumas, dvasinis subtilumas – vertingiausi talentai, kurie uždeda jų turėtojui papildomą atsakomybę. Jie visi turi būti panaudoti tarnaujant Dievui“. (Kristaus vaizdinės pamokos, 35p.)

NUOMONIŲ IŠKLAUSYMAS

Paklauskite:

– Ką dar galėjo padaryti mokiniai? Dar kokiais talentais jie galėjo pasidalyti? (Paskaityti Bibliją, surinkti patalynę, daiktus, paspausti jiems rankas, kiekvienam asmeniškai nusišypsoti).

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

IEŠKOM TALENTŲ

Mažose grupelėse pagalvokite apie talentus, kuriais galite nustebinti likusią klasėje mokinių dalį. Suplanuokite, kaip jūs galite tai padaryti bažnyčioje, ligoninėje ar sabatos mokykloje mažiesiems, dalijantis Jėzaus meile su kitais. Paruoškite kiekvienos grupės pasirodymą.

NUOMONIŲ IŠKLAUSYMAS**Paklauskite:**

– Kokioje situacijoje jūs galite atlikti savo pasirodymą? (Kartu apsvarstykite, kaip mokinių sugalvotus vaizdelius parodyti realioje situacijoje).

Pabaigoje apibendrinkite mokinių džiaugsmus ir liūdesius, kuriuos jie išsakė pamokos pradžioje. Papasakokite vieną ar du svarbius momentus iš Biblijos pamokos. Jūs turite žinoti savo mokinių gimimo dienas, ypatingus įvykius ir pasiekimus.

Paprašykite Dievo padėti kiekvienam Sabatos mokyklos nariui prisiminti, kad jie savo įvairius talentus gali panaudoti dalijantis Dievo meile su kitais visą ateinančią savaitę.

2 pamoka

TARNAVIMO PAVYZDYS

Dievo meile dalytis su kitais
Tarnavimas

Įsimintina eilutė: „Jei tad Aš – Viešpats ir Mokytojas, numazgojau jums kojas, tai ir jūs turite vieni kitiems kojas mazgoti. Aš jums daviau pavyzdį, kad ir jūs darytumėte, kaip Aš jums dariau“ (Jn 13, 14–15).

Tyrinėjimo tekstai: Jono 13, 1–17.

Papildoma literatūra: E. Vait „Su meile iš Dangaus“ 409–415 p.

Pamokos užduotis

Išmokę šią temą, mokiniai privalo:

1. **Žinoti**, kad Jėzus pakvietė juos būti tarnais;
2. **Suprasti** būtinumą tarnauti kitiems;
3. **Atsakingai** tarnauti taip, kaip darė Jėzus.

Pagrindinė mintis:

Kai tarnaujame kitiems, mes dalijamės Dievo meile su jais.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Pasirinkite tokius užsiėmimus, kurie tiktų jūsų sąlygoms.

A. REIKALINGA PAGALBA

Paprašykite vieną mokinį dar prieš pamoką atsirišti savo batų raiščius. Į tai atkreipkite visos klasės mokinių dėmesį. Pakvieskite norintį, kad užrištų draugui batraiščius. Jeigu norinčių neatsiras, tai padarykite patys.

NUOMONIŲ IŠKLAUSYMAS**Paklauskite:**

– Kokia buvo jūsų reakcija į šį pasiūlymą? Kas jums trukdė šį pasiūlymą įvykdyti? Ką jūs jautėte tai atlikdami? Prisiminkite, kaip Karalių Karalius tarnavo žmonėms?

Sakykite:

– Kai tarnaujame kitiems, mes dalijamės Dievo meile su jais.

B. KO MAN REIKIA, TAI...

Tegul mokiniai sustoja ratu.

Sakykite:

– Kiekvienam iš jūsų kažko reikia ir turite slaptą norą. Iš eilės parašykite savo vardą ir norą. Po to kiekvienas iš jūsų eilės pabandykite pasakyti kito vardą ir jo slaptą norą. Už kiekvieną tiksliai pasakytą norą jūs gausite balą. Pažaiskite šį žaidimą. Tegul visi mokiniai pasako vardus ir slaptą norą, kuriuos jie įsiminė. Apdovanokite mokinius, kurie daugiausiai įsiminė vardų ir norų. Tegul jūsų dovanos – prizai bus tušinukai, pieštukai. (Didelėms bendruomenėms: sudarykite grupes po 15 žmonių).

NUOMONIŲ IŠKLAUSYMAS**Paklauskite:**

– Ar jums buvo lengva, ar sunku įsiminti vardus ir norus? Paaiškinkite, kodėl? Ar panašus šis žaidimas į tai, kaip mes tarnaujame kitiems? Pagrįskite savo atsakymą.

Sakykite:

– Geri tarnai prisimena reikmes tų, kuriems jie tarnauja. Vienas iš būdų parodyti žmonėms Dievo meilę – tai tarnauti jiems. Šioje pamokoje mes daugiau sužinosime apie tarnavimą.

Atminkite:

Kai tarnaujame kitiems, mes dalijamės Dievo meile su jais.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ**Sakykite:**

– Jėzus mums yra geriausias tarnavimo pavyzdys. Jis atėjo čia į žemę tapti tarnu. Kai Jis nuplovė mokiniams kojas, Jis padarė tai, ko nei vienas kitas šeimininkas ar mokytojas nedarytų tarnams ar mokiniams. Jėzus parodė Dievo meilę žmonėms.

Ši pamoka skirta tarnavimui!

Mes galime dalytis Dievo meile su kitais, kai tampame tarnais ir padarome kažką gera žmonėms. Mes skleidžiame Dievo meilę tarnaudami ir atlikdami gerus darbus kitiems.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

Elena Vait rašo, kad tarnavimas, kojų plovimas mus paruošia, artina prie Jėzaus. Jeigu mes savo didžiu autoritetu siekiame pirmumo ir puoselėjimo išdidumo, tai mūsų protas negalės pilnai atsiverti Jėzui Kristui... „Mes nesame pasirengę priimti Jo kūną ir kraują. Todėl Jėzus nurodė, kad pirmiausia reikia atlikti apeigą, primenančią Jo nusižeminimą. Žmogus yra linkęs save gerbti labiau nei savo artimą, dirbti tik sau, siekti aukščiausios vietos. Tokie polinkiai skatina pavydą ir piktus įtarinėjimus. Kojų plovimo apeiga, atliekama prieš Viešpaties Vakarienę, turi išlaisvinti žmogų iš savanaudiškumo, savęs išaukštinimo, ugdyti nuolankumą, kuris skatintų jį tarnauti artimui.“ (E. Vait „Su meile iš Dangaus“ 414 p.)

LAIKAS PASIDALYTI PATYRIMAIS***Draugiški pokalbiai***

Paskatinkite vaikus laisvai dalytis savo asmeniniais patyrimais.

Giesmių giedojimas

Giedokite savo mėgstamas giesmes.

Misijos žinios

Panaudokite bet kokius misionierių pasakojimus, kokius tik turite.

Sakykite:

– Kad gyvenime atliktume savo misiją, turime tarnauti kitiems ir duoti vaisių. Kad atliktų Savo misiją žemėje, Jėzui teko paaukoti Savo gyvybę. Ši auka leidžia mums įgyti amžinąjį gyvenimą.

Paklauskite:

– Kokia jūsų misija? Ar jūs pasiruošę aukotis jos atlikimui? Šiandien mes pakalbėsime apie krikščionių tarnavimą _____ (parašykite šalies pavadinimą, apie kurią bus kalbama šios dienos pasakojime).

Aukų surinkimas**Sakykite:**

– Mes galime tarnauti žmonėms pačiais įvairiausiais būdais. Aukodami savo lėšas pagalbai kitiems, mes padedame žmonėms sužinoti apie Kristų ir Jo Išgelbėjimo planą. Mes kviečiame jus panaudoti savo talentus tarnauti Kristui ir kitiems žmonėms.

Malda

Tęskite maldos tarnavimą. Pažymėkite atsakymus į maldas. Paklauskite, kokie iškyla nauji prašymai. Pasiūlykite mokiniams pasimelsti grupelėse.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ (TĘSINYS)**VAIZDELIS: „PANAUDOK TAI, KĄ TURI“**

(Tekstą padauginkite ir išdalykite mokiniams).

– Moze, ką tu turi savo rankoje?

– Nieko ypatingo, tiktai paprastą lazda, su kuria aš ganau avis.

– Imk ją ir panaudok Dievui, ir tu su ja padarysi tokius stebuklingus darbus, kokių pasaulis dar nematė.

Mozė taip ir padarė: buvo pramušta uola, jūra persiskyrė ir Izraelio tauta perėjo sausu dugnu.

– Marija, ką tu turi savo rankoje?

– Nieko ypatingo, tai tik nedidelis indelis su mira, kuria noriu patepti savo mylimo Mokytojo kojas.

– O Marija, padaryk tai, ir šis malonus aromatas neišnyks kol pasaulis gyvas. Tavo nuolanki meilė sušildys tūkstančius žmonių ir paskatins juos aukotis geriems darbams.

– Vargšele našle, ką tu turi savo rankoje?

– Labai mažai! O, tai labai menka suma, bet aš noriu ją paaukoti Dangaus karalystės sukūrimui. Ji tai paaukoko iš visos širdies, ir tai matydamas, Viešpats padarė ją pavyzdžiu visiems laikams.

– Tabita, kas tavo rankoje blizga?

– O, tai tik maža adatėlė, bet aš noriu ja pasitarnauti savo artimiesiems ir tuo pašlovinti Dievą.

Tabita daug padėjo vargšams, ir Viešpats taip aukštai įvertino jos ryžtingą darbą, kad per apaštalą Petrą prikėlė ją iš numirusiųjų, kad ji vėl galėtų tęsti gerą darbą. Jos pavyzdys spindi per daugelį amžių ir kviečia kiekvieną krikščionę panaudoti savo adatą ten, kur būtina padėti vargšams ir našlaičiams.

– Brangūs jaunuoliai, ką jūs turite savo rankose?

– O, tai mažai, labai mažai, mažai laiko, mažai galimybių, mažai lėšų, mažai talentų.

– Imkite tai, ką turite, ir uoliai, ištikimai panaudokite, kaip tai darė Mozė, Marija, vargšė našlė ir Tabita. Tada Viešpats laimins jus, ir per jūsų tarnavimą laimins kitus. Kartą Jis pasakys: „Kadangi buvai ištikimas mažuose dalykuose, Aš tau pavesiu didelius. Eikš į savo Šeiminko džiaugsmą!“ (Mt 25, 21).

NUOMONIŲ IŠKLAUSYMAS

Sakykite:

– Šiandien kalbėsime apie tarnavimą. Jėzus atėjo tarnauti mums. Jeigu mes ruošiamės sekti Jo pavyzdžiu, mes turime tarnauti kitiems, net jeigu mums tektų daryti kažką nemalonaus. Paprašykite mokinių vaidmenimis perskaityti Jono 13, 1–17.

Sakykite:

– Jėzaus dienomis kojų numazgojimas buvo labiausiai žeminantis darbas. Žmonės vaikščiojo basi ir jų kojos visada buvo dulkėtos. Namuose jie nenešiojo šlepečių, todėl prieš einant į kambarį, reikėdavo plauti kojas. Tikrai vergai ir tarnai (kurie nebuvo žydai), ar moterys (kurios tuo metu buvo pažemintos visuomenėje), darė tokį darbą.

Paklauskite:

– Kokio nešvaraus darbo jūsų vietovėje niekas nenori atlikti? (Surinkti šiukšles, pasirūpinti mirusiais, kažkuo padėti AIDS sergantiems ligoniams, padėti mažyliams Kūdikių namuose).

Sakykite:

– Jėzus nuoširdžiai numazgojo mokinių kojas, nepaisant to, kad tai buvo nešvarus darbas. Grupėse po tris žmones pasirinkite patį nemaloniausią darbą ir apibūdinkite, kam ir kaip jūs galėtumėte jį atlikti. Tai pademonstruokite klasėje.

Atminkite:

Kai tarnaujame kitiems, mes dalijamės Dievo meile su jais.

Sakykite:

– Jėzus paliko mums ne tik tarnavimo pavyzdį, bet ir parodė mums, kaip tarnauti kitiems. Pasižiūrėkime keletą pavyzdžių iš Biblijos, kurie moko mus, kaip tarnauti kitiems.

Perskaitykite ir išrinkite tarnavimo žmonėms savybes:

1. Efeziečiams 6, 7–9 (uolus, stropus tarnavimas, saikingas griežtumas).
2. 1Petro 5, 5 (paklusnumas ir nuolankumas).
3. Mato 11, 29 (romus ir nuolankios širdies).
4. Mato 6, 1 (venkite daryti savo teisumo darbus žmonių akyse, kad būtumėte jų matomi).
5. Galatams 5, 13 (su meile tarnaukite kitiems).

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

KOJŲ MAZGOJIMAS

Išdalykite dubenis su vandeniu ir rankšluosčius, kuriuos jūs naudojate tam tikslui savo bažnyčioje. Prieš užsiėmimą pakvieskite pastorių ar diakoną, kuris atliktų kojų plovimo tarnavimą mokiniams.

Paklauskite:

– Kaip jūs jautėtės plaudami kito kojas? Kaip jūs manote, ar dabar pasikeis jūsų tarpusavio santykiai? Kaip pasikeis?

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

Šiandien Dievas kviečia kiekvieną iš mūsų pasinaudoti galimybe tarnauti kitam. Pagalvokite, kuo jūs galėtumėte patarnauti aplinkiniams, dalijantis su jais Dievo meile.

Kvietimas: Jūs turite tarnauti kitiems, kad dalytumėte Dievo meilę.

Pabaigoje apibendrinkite mokinių džiaugsmus ir išgyvenimus, kuriuos jie išsakė prieš pamoką. Papasakokite du ar tris svarbius įvykius iš Biblijos pamokų. Jums būtina žinoti savo mokinių gimimo datas, ypatingus įvykius ir pasiekimus.

Per ateinančią savaitę ieškokite galimybės tarnauti kitiems ir dalytis su jais Dievo meile. Paprašykite Dievo atsiųsti jums Jo meilės ir tarnavimo dvasią.

3 pamoka

MEILĖ ANT KRYŽIAUS

Dievo meile dalytis su kitais
Tarnavimas

Įsimintina eilutė: „Tikrai Šitas buvo Dievo Sūnus!“ (Mt 27, 54)

Tyrinėjimo tekstai: Mato 27, 27–66; Luko 23, 26–49.

Papildoma literatūra: E. Vait „Su meile iš Dangaus“ 472–482 p.

Pamokos užduotis:

Išmokę šią temą, mokiniai privalo:

1. **Žinoti**, kad mes, kaip ir Jėzus, galime dalytis Dievo meile su kiekvienu;
2. **Norėti** sekti Jėzaus pavyzdžiu;
3. **Pritaikyti** Kristaus tarnavimo pavyzdžius savo gyvenime ir pasakoti aplinkiniams žmonėms apie Jėzų.

Pagrindinė mintis:

Kaip ir Jėzus, mes visada galime dalytis Dievo meile su bet kuriuo žmogumi.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Pasirinkite užsiėmimą, kuris atitiktų jūsų situaciją.

A. EIKITE RAMŪS SU DIEVU**Sakykite:**

– Pagalvokite apie pačią vertingiausią brangenybę, kokią tik turite. Tai gali būti koks nors daiktas, gyvenimo savybė ar charakterio bruožai. Pagalvokite, kaip jūs galėtumėte ją apibūdinti. Skirkite minutę laiko apmąstymui. Po to poromis tegul mokiniai apibūdina vienas kitam savo brangenybę. Paprašykite mokinių sustoti ratu. Vienas iš jų atsisėda centre.

Sakykite:

– (Vardas) išvyksta į tolimą kelionę, mes padėsime jam pasiruošti. Kai (vardas) atsisistos prieš jus, sakykite: „Eik ramus su Dievu, paimk mano _____“.

Pasiūlykite jam pačią vertingiausią savo brangenybę, apie kurią ką tik kalbėjote.

Paklauskite:

– Kas jautė pagundą pakeisti dovaną? Kas savo brangenybę atidavė su meile? Kokį jausmą patyrėte, kai dalijotės meilės dovanomis?

Sakykite:

– Kaip ir Jėzus, mes visada galime dalytis Dievo meile su bet kuriuo žmogumi.

B. AUKOS ŽENKLAS

Išdalykite mokiniams po popierinę širdelę. Pasiūlykite jiems išvardyti tuos darbus, kuriuos darė Jėzus, bet kurių jie nepadarė. Pavyzdžiui, jūs galite sakyti: „Aš niekada nieko negydyčiau“.

Skirkite laiko atsakymams. Pavyzdžiui: „Aš niekada niekam neatleidau; aš niekada nėjau vandeniui; niekada nemiriau ant kryžiaus; niekada nepaverčiau vandens vynuogių sultimis“.

Sakykite:

– Dar kartą sužaiskime šį žaidimą. Bet dabar mes išvardysime tuos poelgius, kuriuos mes atlikome padėdami kitiems. Išvardydamas savo darbus, mokinys deda širdelę ant grindų. Kai mokiniai užbaigs vardyti ir širdelės bus sudėtos ant grindų, tyliai įeikite į grupės vidurį ir sudėliokite širdelės kryžiaus forma.

Sakykite:

– Jėzus padarė daug darbų, kuriuos mums būtų sunku padaryti. Jis išgelbėjo šalia esantį nukryžiuotą nusikaltėlį, kai Pats mirė ant kryžiaus.

Atminkite:

Kaip ir Jėzus, mes visada galime dalytis Dievo meile su bet kuriuo žmogumi.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ**Sakykite:**

– Kai Jėzus buvo prikaltas prie kryžiaus, Jis suprato viską, kas vyko aplink Jį. Jo pokalbis su vienu iš nukryžiuotųjų nusikaltėlių parodo Gelbėtojo norą dalytis Dievo meile su kitais iki pat paskutinės Savo gyvenimo akimirkos. Tarnavimas – tai galimybė pasidalyti su kitais Dievo meile pačiais įvairiausiais momentais.

Ši pamoka skirta tarnavimui!

Paskutinis Jėzaus tarnavimo žemėje aktas buvo Jo mirtis ant kryžiaus už mus. Mes galime tarnauti kitiems, pasakodami Jėzaus mirties istoriją ir aukodamiesi jų labui.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Nukryžiuojimas – žiauri, kankinanti mirtis, buvo taikoma vergams ar politiniams nusikaltėliams“. (Roi Allen Anderson „Tu gali būti laisvas“ 84p.)

„Kartais žmones pririšdavo prie kryžiaus, bet dažniausia jų rankas ir kojas prikaldavo vinimis.

Ten, kur būdavo vykdoma mirties bausmė, auką paguldavo ant kryžiaus ir kaldavo vinius į jo kūną...

Tarp kaulų yra laisva erdvė, vadinama „Despoto erdvė“. Išmintingesni budeliai žinojo, kur reikia kalti vinius, kad nepažeistų kaulų ir nesudarytų didelio skausmo...

Kai rankas prikaldavo prie kryžiaus, budeliai auką su kryžiumi pastatydavo vertikaliai, pakabindami ją ant rankų. Paskui kryžių įtvirtindavo į žemę. Aukos kojas sukryžiuodavo ir į jas įkaldavo ilgą vinių... Tokia rankų ir kojų padėtis bei kūno svoris provokavo dusulį. Jei trumpam laikui kūną pakeldavo, tai nukryžiuotajam teikė galimybę iškvėpti ir tuo pačiu pratęsti gyvenimą, o reiškia pratęsti ir kančias.

Tiktai tokioje vertikalioje padėtyje auka galėjo kalbėti. Mes žinome, kad Kristus ant kryžiaus kalbėjo mažiausia septynis kartus. Kadangi kojos buvo prikaltos, Jis tik trumpai akimirkai galėjo pasikelti. Greitai kūnas vėl pakibo ir suteikė naują skausmą tol, kol žaizdos didėjo ir dusulys dažnėjo. Kristaus mirtis įvyko ne nuo išsekimo ar dusulio. Jis Savo valia atidavė gyvybę“. (Taip pat 85–87p.)

LAIKAS PASIDALYTI PATYRIM AIS***Draugiški pokalbiai***

Paskatinkite vaikus laisvai dalytis savo asmeniniais patyrimais.

Giesmių giedojimas

Giedokite savo mėgstamas giesmes.

Misijos žinios

Panaudokite bet kokius misionieriškus pasakojimus, kokius tik turite. Pakalbėkite, ką reiškia

būti misionieriumi. Pabrėžkite, kad mes visi galime būti misionieriais. Žodį MISIONIERIUS užrašykite ant lentos, o mokiniai tegul sugalvoja ir savo žurnaluose užrašo žodžius, kurie prasideda kiekviena šio žodžio raide ir apibūdina misionieriaus darbą.

Aukų surinkimas

Sakykite:

– Jėzus už mus paaukojo Save. Atsakydami mes galime Jam atiduoti savo širdis ir savo aukas.

Malda

Tęskite maldos tarnavimą kortelėmis. Atžymėkite atsakymus į maldas.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ (TĘSINYS)

VAIZDELIS

Dalyviai: Orianta ir Agnė.

Orianta. Agnė, aš skaičiau knygą, kurią man atsiuntė draugas, apie paskutines Jėzaus gyvenimo žemėje dienas.

Agnė. Na, ir koks įspūdis?

Orianta. Sunku skaityti, labai liūdna.

Agnė. Kas knygoje liūdniausia?

Orianta. Mirtis ant kryžiaus, kuri labai skausminga ir ilgai tęsiasi.

Agnė. O kuri dalis pati baisiausia?

Orianta. Visos!!! Jėzui reikėjo pasikelti ant kryžiaus, kad galėtų įkvėpti daugiau oro ir išstarti žodį.

Agnė. Et, bet į Jo kojas buvo įkalta vinis!

Orianta. Ir į rankas, tiksliau į plaštakas.

Agnė. Kaip baisu!

Orianta. Jis iš tikrųjų mus myli, jei visa tai iškentėjo.

Agnė. Pasakyk man tos knygos pavadinimą, aš irgi noriu ją paskaityti.

Sakykite:

– Sakoma, kad mes vieną valandą per dieną turime mąstyti apie Jėzaus gyvenimą ir mirtį. (Tai perfrazuota citata iš E. Vait „Su meile iš Dangaus“ 42 p.)

Paklauskite:

– Kaip jūs manote, kodėl? (Kad mes galėtume suprasti ir įvertinti, kaip labai Jėzus myli mus; kad mes galėtume apie Jį pasakoti kitiems).

Sakykite:

– Šiandien kalbėsime apie tai, kaip mes galime dalytis Dievo meile, panašiai kaip ir Jėzus tai darė iki paskutinio Savo atokvėpio. Perskaitykite nukryžiovimo istoriją Mato 27, 27–44.

Paklauskite:

– Kokį sugalvotumėte pavadinimą Kristaus nukryžiovimo istorijai? (Tegul vaikai siūlo daugelį įvairių pavadinimų. Kai jie sugalvos, užrašykite juos ant lentos, kad visi matytų).

Sakykite:

– Savo misijoje Jėzus įvykdė daugelį Senojo Testamento pranašysčių. Tikriausia pačia žinomiausia pranašystė tapo apie kenčiantį tarną (Iz 53, 7–12). Ši pranašystė išsipildė Naujajame Testamente – Mato 27 skyriuje.

VAIZDELIS: „PRANAŠYSTĖ“.

Pakvieskite žmogų atlikti Izaijo vaidmenį. Jis skaito pranašystę, o mokiniai suranda jos išsipildymą Mato 27 skyriuje.

Skaito Izaijas Atsako mokiniai

Izaijo 53, 7 Mato 27, 12–14

Izaijo 53, 8 Mato 27, 30–31

Izaijo 53, 9 Mato 27, 38; 27, 57–60

Izaijo 53, 12 Mato 27, 38

Izaijas: „Iš tikrųjų Jis buvo Dievo Sūnus.“

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

GAUTI IR ATIDUOTI

Savo grupėje surenkite viktoriną apie tai, ko dabar mokotės. Už kiekvieną teisingą atsakymą apdovanokite mokinį prizų. Pradžioje pabrėžkite, kad niekas negali valgyti savo prizo iki tol, kol nepasibaigs pamoka. Pasibaigus viktorinai, kai kurie mokiniai prisirinks daug saldainių ir bus patenkinti, o kiti, nieko negavę, bus nuliūdę. Suteikite galimybę tiems, kurie gavo daugiau, pasidalyti bent vienu saldainiu su tuo, kuris negavo. Pagirkite juos už rūpinimąsi artimu.

NUOMONIŲ IŠKLAUSYMAS

Paklauskite:

– Kai jūs pasidalijote, kaip jautėtės? Kaip jautėtės, kai gavote? Kaip jūs manote, kaip jautėsi Jėzus, kai žmonės Jį mušė ir nukryžiuvo tada, kai Jis atidavė jiems visą Savo meilę? Ar Jam buvo lengva, ar sunku? Kodėl jūs taip galvojate?

Sakykite:

– Atiduoti nelengva visada, bet dar sunkiau, kai jūs norite viską pasilikti sau. Gauti malonu visada, bet dar maloniau, kai jus apdovanoja nė už ką. Jėzus, netgi būdamas ant kryžiaus, atidavė Save. Jis visą laiką davė žmonėms. Jėzus tai padarė, nes tokia buvo Jo prigimtis – Savo meile dalytis su kitais.

Atminkite:

Kaip ir Jėzus, mes visada galime dalytis Dievo meile su bet kuriuo žmogumi.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

Dievas panaudoja mus įvairiose aplinkybėse, būnant su įvairiais žmonėmis, norėdamas per mus skleisti Dievo meilę visiems ir visada.

JIS MIRĖ UŽ MANE

Prieš daugelį metų, vienas jaunuolis, laivu plaukdamas Atlanto vandenynu, pateko į audrą. Tris dienas laivą mėtė ir svaidė kaip skiedrą. Laivas buvo visiškai sudaužytas ir vairo mechanizmas neveikė. Trečią dieną audra sustiprėjo. Dangus dar labiau apsiniaukė, darėsi vis tamsesnis. Nelaimingi jūrininkai suprato, kad atėjo kritinis momentas. Staiga pasigirdo trenksmas, laive pramušė skylę. Vanduo liejosi į laivą. Jūrininkai pradėjo semti vandenį, bet jis vis liejosi vidun. Jie dirbo keletą valandų iš eilės, bet jų pastangos buvo bergždžios. Nebeliko jokios vilties išsigelbėti. Kapitonas numatė tik laivo sudužimą. Į vandenyno baisias bangas buvo nuleista vienintelė valtis. Ji buvo pilna jūrininkų ir liko tik viena vieta kapitonui, kuris paskutinis paliks laivą.

Paskutinį kartą kapitonas apžvelgė laivą ir skubėjo nusileisti į valtį. Staiga išgirdo baisų šauksmą. Jis apsižvalgė. Prieš jį stovėjo jaunas nepažįstamas žmogus, išblyškęs, su siaubo išraiška veide. Tai buvo be bilieto keleivis. Koku būdu ir kada jis pateko į laivą, kapitonas nežinojo, o dabar ne laikas buvo apie tai klausinėti.

– Greičiau, – sušuko jam kapitonas, rodydamas į valtį, – nusileisk virve.

Akimirksniu jaunuolis nusileido į valtį ir užėmė kapitonui paruoštą vietą.

– Greičiau, leiskis! – jūrininkai šaukė kapitonui.

– Atsitraukite! – įsakmiai ir ramiai nuskambėjo kapitono balsas tarp ošiančių bangų.

Jis žinojo, kad vienas papildomas žmogus gali pražudyti visus.

Jūrininkai atstūmė valtį, ir ji greitai dingo iš kapitono akiračio. O į laivą vis liejosi vanduo. Ir po kurio laiko didžiulės vandenyno bangos pasiglemžė jį kartu su kapitonu.

Esantys valtyje išsigelbėjo. Ir keleivis be bilieto laimingai grįžo namo. Jis niekada negali užmiršti laivo kapitono, kuris už jį atidavė savo gyvybę. Jis žinojo, kad tai buvo neįkainojama auka ir todėl jis savo gyvenime stengėsi būti panašus į tą kapitoną. Jaunuolis surado kapitono nuotrauką ir visą laiką ją nešiojosi su savim, pasakodamas visiems šią nuostabią istoriją.

– Jis atidavė savo gyvybę už mane! – jaunuolis kalbėjo su ašaromis akyse.

Tegu ši istorija padeda mums geriau suprasti Kristaus auką, kurią paaukojo už mus kiekvieną. Kristus yra kapitonas, o mes – tie keleiviai be bilieto. Juk mes neužsitarnavome vietos būti Jo nuostabiuose namuose. Bet Jėzus, paaukodamas Save už mus kiekvieną, suteikė tą galimybę. Kaip tas be bilieto jaunuolis pasakojo visiems apie kapitoną, taip ir mes turime kalbėti apie Jėzų, ką Jis padarė dėl mūsų. Mes taip pat galime sakyti: „Jis mirė už mane!“

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Kas būtų atsitikę, jei kapitonas savo teise būtų užėmęs savo vietą valtyje? Kodėl išsigelbėjęs jaunuolis norėjo būti panašus į kapitoną? Ar visi jūsų draugai žino, kad Jėzus mirė už juos. Ar nesigėdijate kalbėti apie savo Draugą?

Iš anksto iškirptas iš popieriaus širdelės išdalykite mokiniams ir paprašykite ant jų užrašyti Jono 3, 16 eilutę ir nuspalvinti. Pasiūlykite po pamokos padovanoti jas naujai atėjusiems į bažnyčią ar kitai vaikų grupei.

PABAIGA

Apibendrinkite mokinių džiaugsmus ir išgyvenimus, kuriuos jie išsakė prieš pamoką. Papasakokite keletą svarbių momentų iš Biblijos pamokos. Jūs turite žinoti savo mokinių gimimo dienas, ypatingus įvykius ir pasiekimus.

Sakykite:

– Kaip ir Jėzus, mes visada galime dalytis Dievo meile su kiekvienu žmogumi. Paprašykite Dievo laiminti jūsų norą dalytis Gerąja žinia, ir kad ta žinia pasiektų tų žmonių širdis.

4 pamoka

JIS GYVAS

Dievo meile dalytis su kitais
Tarnavimas

[simintina eilutė: „Kam ieškote gyvojo tarp mirusių? Nėra Jo čia, Jis prisikėlė!“ (Lk 24, 5–6).

Tyrinėjimo tekstai: **Mato 28, 1–15; Luko 24, 1–12; Jono 20, 1–18.**

Papildoma literatūra: **E. Vait „Su meile iš Dangaus“ 497–501 p.**

Pamokos užduotis

Išmokę šią pamoką, mokiniai privalo:

- 1. Žinoti**, kad Jėzus yra gyvas;
- 2. Pasiruošti** pasakoti žmonėms, kad Jėzus mirė ir gyvena dėl jų;
- 3. Pasakoti** apie Jėzų mokykloje, namuose ir poilsiaujant su draugais.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Pasirinkite užsiėmimą, kuris atitiktų jūsų esamas sąlygas ir situaciją.

A. DŽIAUGSMINGI KRIKŠČIONYS

Sakykite:

– Vienas iš geriausių būdų parodyti žmonėms, kad mes esame draugiški krikščionys – tai mūsų šypsenos. Pasižiūrėkime, kieno iš mūsų šypsena pati plačiausia.

Suskirstykite mokinius poromis ar grupėmis po 3–4 žmones. Kiekvienai grupei duokite užduotį papasakoti praeitos savaitės istoriją, kuri sukeltų kitos komandos šypsenas ir susižavėjimą. Nugalės ta grupė, kuri išprovokuos plačiausias šypsenas. Apdovanokite vaikus popierinėmis širdelėmis, ant kurių nupiešta šypsena.

Sakykite:

– Šypsenos parodo mūsų meilę, kad mes džiaugiamės gyvenimu. Tokiu būdu, kai mūsų šypsenos rodo mūsų džiaugsmą, mes džiaugsmingai galime dalytis Gerąja žinia apie Jėzaus mirtį ir prisikėlimą.

B. DVIGUBAS DŽIAUGSMAS

Surinkite kokių nors mažų daiktų po porą. Pavyzdžiui, tušinukus, sąvaržėles, akmenukus, saldinius ir pan., sudėkite juos visus į dėžutę. Įeinant mokiniams, leiskite jiems pasiimti iš dėžutės po vieną daiktą, pirmą pasitaikiusį po ranka. Pasiūlykite mokiniams susirasti porą, kuris kitas išsiriško tokį pat daiktą. Po to poros turi susėsti kartu ir pakalbėti, kas gero su jais atsitiko per praeitą savaitę. Po kelių minučių pasiūlykite kai kuriems mokiniams pasidalyti savo džiaugsmais.

Tegul užduotis pasidaro sunkesnė. Pasiūlykite surasti tamprų džiaugsmingų naujienų ir mylinčio Dievo santykių su mumis ryšį.

Sakykite:

– Kaip džiaugsmingai mes pasakojame apie tą gėrį, kurį patyrėme per praeitą savaitę, taip mes galime džiaugsmingai dalytis Gerąja žinia apie Jėzaus mirtį ir prisikėlimą.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ

Sakykite:

– Sabatos dieną Jėzus gulėjo kape, o savaitės pirmąją dieną prisikėlė. Prie kapo Jis pasirodė moterims, kurios nubėgo pas mokinius papasakoti jiems apie Jo prisikėlimą. Visas mūsų tarnavimas yra pašvęstas tam, kad papasakotume kitiems apie Jėzaus prisikėlimą. Mes tarnaujame prisikėlusiam Gelbėtojiui.

Ši pamoka skirta tarnavimui!

Kai pasakojame kitiems apie Jėzaus mirtį ir prisikėlimą, mes pačiu geriausiu būdu tarnaujame kitiems.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Jūs nebijokite! – tarė angelas. Aš žinau, kad jūs ieškote Jėzaus, kuris buvo nukryžiuotas. Jo čia nebėra. Jis prisikėlė, kaip buvo sakęs. Įeikite, apžiūrėkite vietą, kur Jo gulėta. Ir skubiai duokite žinią Jo mokiniams: ‚Jis prisikėlė iš numirusių!‘ Šiuos žodžius moterys kalbėjo vėl ir vėl. Miros tepalas pasirodė neberekalingas. Gelbėtojas gyvas! Jis nemiręs. Dabar moterys atsiminė – Jis sakė vėl prisikelsiąs. Kokia nuostabi diena! Jos greitomis paliko kapą, apimtos išgąščio ir didelio džiaugsmo, ir bėgo pranešti mokiniams.“ (E. Vait „Su meile iš Dangaus“ 502 p.)

LAIKAS PASIDALYTI PATYRIMU

Draugiški pokalbiai

Paskatinkite mokinius laisvai dalytis savo asmeniniais patyrimais.

Giesmių giedojimas

Giedokite savo mėgstamas giesmes.

Misijos žinios

Panaudokite bet kokias žinias ir misionierių pasakojimus, kokius tik turite.

Sakykite:

– Geroji žinia yra tai, kad Jėzus prisikėlė iš numirusiųjų. Jo mirtis nugalėjo šėtoną. Jėzus nori, kad kiekvienas žmogus pasaulyje išgirstų ir priimtų šią Gerąją žinią. Pasiklausykime dar vieno pasakojimo, kaip pasaulyje sklinda ši žinia.

Aukų surinkimas

Išdalykite mokiniams po tušinuką ir popieriaus lapą. Vieną mokinį paskirkite skaityti tekstą Jono 20, 1–18 visai grupei.

Sakykite:

– Dabar mes turime galimybę, laisvai aukodami, įnešti savo indėlį ir palaikyti tuos, kurie nuo ryto iki nakties dirba, pasakodami kitiems, kad Jėzus gyvas!

Malda

Papildykite maldos korteles. Įsitinkite ir atžymėkite gautus atsakymus į ypatingas maldas. Pasiskirstykite grupelėmis po 2–3 žmones ir pasimelskite dėl ypatingų reikmių.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ (TĘSINYS)

Biblijos tyrinėjimas

Išdalykite mokiniams po tušinuką ir popieriaus lapą. Vieną mokinį paskirkite skaityti tekstą Jono 20, 1–18 visai grupei. O kiti mokiniai tebūna metraštininkai. Jie vieną po kito užrašinėja įvykius, kurie bus paminėti šioje ištraukoje (pavyzdžiui, Marija atėjo prie kapo; ji pamatė, kad akmuo nuristas). Kai metraštininkai surašys į lapą visus įvykius, paprašykite apibrėžti skrituliuku įvykius, kuriuose kas nors dalijasi Gerąja žinia apie Jėzaus prisikėlimą.

Aptarkite skirtumus ar sutapimus sąrašuose.

Sakykite:

– Kaip anie žmonės, pažymėti sąrašė, dalijosi Gerąja žinia apie Jėzaus prisikėlimą, taip ir mes galime džiaugsmingai dalytis Gerąja žinia apie Jėzaus mirtį ir prisikėlimą.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

„KRISTUS PRISIKĖLĖ!“

Kristus prisikėlė! Mesijas prisikėlė!
Iš bedugnės į dangų mus pakėlė.
Duok, Viešpatie, vertinti tą žygį, Kai
Kristus už mus atidavė gyvybę,
Kristus prisikėlė! Jis atveria
Kelią visiems prieiti prie Jo,
Paguodžia visus, kas kenčia ir verkia,
Priima kiekvieną, pasitikintį Juo.

SENELIŲ NAMUOSE

Nuo pat ryto senelių namuose vyravo gyva atmosfera. O kaipgi! Juk šiandien atvažiuoja svečiai! Senelių namų gyventojai laukia savo lankytojų, kurie yra tikintys žmonės.

Atvykę jaunuoliai skubėjo susipažinti su čia gyvenančiais žmonėmis.

Tomas įėjo į namą. Prie ko gi prieiti? Rankose jis laikė Evangeliją. Jis dar kartą pasimeldė ir įdėmiai apžvelgė salę. Prie pat durų Tomas pamatė senelį, liūdnai žiūrintį į aplinkinius. „Tikriausia jam labai liūdna“, – pagalvojo Tomas ir priėjo prie senelio.

– Sveiki! Aš Tomas, o jūs?

– Aš Feliksas, o ką?

– Labai džiaugiuosi su jumis susipažinęs. Tai jums dovana. – Kaulėtos senelio rankos paėmė Evangeliją. Atsargiai pravertęs lapus, staiga pasakė:

– Na, pasiimk atgal! Aš viso to neskaitysiu. Jokiu Dievu aš netikiu, ir jūs su savo propaganda pas mane neikite.

Senelis beveik numetė berniukui jo dovaną. Tomas liūdnai pasitraukė į šalį.

Iš senelių namų visi sugrįžo labai laimingi, dalijosi įspūdžiais vienas su kitu. Tik Tomas tylėjo. Jis neturėjo ką pasakyti. Namuose per vakarienę savo prastos nuotaikos priežastį jis paaiškino tėvams:

– Aš daugiau neisiu pas tą bambantį senelį, jis sugadino man nuotaiką.

Tėvai susižvalgė.

– Ir teisingai, Tomai, neik, – pritarė septynmetė sesutė Vita.

– Ech, Vita, tu dar nieko gyvenime nesupranti! Man gaila to senelio, ir aš pats nežinau, kodėl,
– atsakė Tomas.

Vakare visa šeima meldėsi už tą vienišą senelį.

Per kitą apsilankymą senelių namuose Tomas ieškojo jau pažįstamų, griežtų akių, bet jų nesurado. Kur gi tas vienišas senelis? Berniukas visų klausinėjo apie jį, bet niekas nežinojo, kur jis. Tomas pasimeldė ir nubėgo į sodą. Sodo gilumoje, ant suoliuko sėdėjo vienas senas žmogus. Tomas nuskubėjo pas jį.

– Sveiki, Feliksai.

Iš netikėtumo senelis krūptelėjo.

– O aš jūsų ieškojau. Ar kas nors jums atsitiko? Kas jums? Jūs nesergate? – Senelis pakėlė galvą ir staiga Tomas pamatė jo verkiančias akis ir pavargusį veidą.

– Sėskis, berniuk. Dabar aš tau viską pasakysiu. Tai buvo labai seniai. Man buvo 13 metų, kai nuo sunkios ligos mirė mano tėvai, ir su septynmete sesute mes likome vieni. Mums buvo labai sunku. Vos užtekdavo lėšų išgyventi. Artinosi žiema. Kartą sesutė susirgo. Aš taip bijojau jos ne-

tekti. Aš žinojau, kad netoli turtingame, gražiame name gyvena gydytojas. Štai, su viltimi aš nuėjau pas jį ieškoti pagalbos. Išklaušęs mano prašymą, gydytojas greitai nuėjo su manimi. Apžiūrėjęs į seną antklodę susuktą sesutę, jis rūpestingai palingavo galvą. Po to, paėmęs ją tiesiog ant rankų, išėjo iš namų, o man liepė sekti paskui jį.

Taip mes patekome į jo didelius ir gražius namus. Mus pamaitino, paguldė miegoti į šiltus, švarius patalus. Gydytojas visą laiką rūpestingai prižiūrėjo sesutę. Aš, kuo galėjau, tuo padėjau jam, nešiojau vaistus ligoniams. Gydytojas ir jo žmona mus pamilo ir paliko mus gyventi kartu su jais. Čia su mumis elgėsi kaip su savais. Kiekvieną rytą mes visi kartu susirinkdavome melstis. Gydytojas kažką tai skaitė iš Biblijos.

Bet kartą jis neberado savo šeimos relikvijų. Visi namuose ir netgi kaimynai susirūpino šiuo reikalu. Baisiausia, kad kažkas paleido galvą, jog aš esu vagis. Aš bandžiau įrodyti savo nekaltumą, bet manęs pradėjo vengti. Tai buvo pats baisiausias laikas man. Gydytojo žmona kaip ir seniau su manim elgėsi šiltai, maloniai. Sesutė viso šito dar nesuprato, todėl jai viskas buvo gerai, ji gyveno kaip ir anksčiau.

Aš buvau visiškai vienišas. Valandomis melddamasis Dievo pagalbos, aš praradau paskutinį tikėjimą. Ir kartą aš nusprendžiau palikti tuos namus. Kodėl Dievas manęs neužstojo? Šis klausimas kankino mane, ir aš nusprendžiau visiškai pamiršti Dievą. Sunkiai ėjosi mano tolimesnis gyvenimas. Sunkiomis minutėmis norėjosi, kaip anksčiau, pasimelsti. Bet aš nugalėjau savo jausmus santykiams su Dievu. Šeimyninis gyvenimas man nepavyko. Ir gyvenimas praėjo, o aš dabar esu senelių namuose. Senelis nusibraukė ašarą.

– Štai, kaip aš gyvenau. O čia atvažiavai tu, ir staiga priminei mano vaikystę. Juk kažkada ir aš mylėjau Viešpatį, buvau laimingas berniukas. Kaip dabar gėda, kad aš neišsaugojau savo tikėjimo, praradau santykius su Dievu. Ir dėl to buvo sugriautas visas mano gyvenimas.

Tomas stipriai apkabino senelį ir staiga pajautė, kaip karštos ašaros nuriedėjo per jo petį. Senelis verkė ir pirmą kartą po visų tų metų vėl meldėsi.

Autobuso vairuotojas garsiai signalizavo. Buvo laikas išvažiuoti. Tomas ir Feliksas ėjo alėja. Kaip nesinorėjo skirtis.

Senelių namų gyventojai su nuostaba žiūrėjo į laimingą jų kaimyno veidą. Anksčiau jis buvo labiausiai paniuręs ir rūstus iš visų. Kas gi atsitiko? Šis senelis turi ką papasakoti ilgais vakarais.

Dabar, kai atvažiuoja autobusas, jį visada pasitinka liesas senelis, apsirengęs šilta liemene ir po pažastimi turintis storą Bibliją. Į susitikimą su juo atbėga linksmas berniukas ir šiltai apkabina senelį.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Kaip būtų klostęsi tolimesni įvykiai, jeigu Tomas šypsodamasis nebūtų priėjęs prie atskirai vieno sėdinčio senelio? Kas paskatino berniuką, nepaisant šiurkštaus atsakymo, vėl susitikti ir priėti prie senelio? Kas paskatino senelį viską papasakoti berniukui ir sugrįžti pas Dievą?

Sakykite:

– Kadangi Jėzaus mirtis ir prisikėlimas atgailaujantiems teikia viltį, mes džiaugsmingai turime dalytis Gerąja žinia apie Jėzaus mirtį ir prisikėlimą.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

LIUDIJIMAS

Jei įmanoma, pakvieskite žmogų, kuris dirba su pagyvenusiais žmonėmis, kad jis pakalbėtų

su mokiniais apie tai, kaip jis skelbia žinią apie Jėzaus prisikėlimą tarp pagyvenusių žmonių. Daugelis tokių žmonių praradę tikėjimą, jeigu jie gyvena vieni, atsiskyrę nuo draugų, nesveiki.

Pasiūlykite mokiniams pradėti skelbti Evangeliją tarp pagyvenusių žmonių.

Paklauskite:

– Kokią žinią mes jiems galime skelbti? Ką gali padaryti jūsų šypsena? (Jūsų malda padės jiems priimti Jėzų kaip prisikėlusį Dievą). Kaip mes galime džiaugsmingai dalytis Gerąja žinia apie Jėzaus mirtį ir prisikėlimą su pagyvenusiais žmonėmis šią savaitę? (Paskatinkite mokinius pasiūlyti savo idėjas, skelbiant Evangeliją tarp pagyvenusių žmonių. Su jais sudarykite kitos savaitės planą).

PABAIGA

Susumuokite ir apibendrinkite mokinių džiaugsmus ir išgyvenimus, kuriuos jie išsakė prieš pamoką (kaip mes jums patarėme daryti). Papasakokite vieną ar du svarbius momentus iš Biblijos pamokos. Jūs turite žinoti savo mokinių gimimo dienas, ypatingus įvykius ir pasiekimus.

Prašykite Dievo laiminti kiekvieną mokinį ir suteikti jiems ryžto dalytis Gerąja žinia apie Jėzaus mirtį ir prisikėlimą per ateinančią savaitę.

5 pamoka

KELIONĖ Į JERUZALĘ

Dėkojimas Dievui už Jo meilę
Tarnavimas

[simintina eilutė: „Jie giedojo giesmes, dėkodami ir šlovindami Viešpatį, nes Jis geras, nes Jo ištikimoji meilė Izraeliui amžina“. Visi žmonės atsiliepė galingu šauksmu, šlovindami Viešpatį, nes buvo padėti Viešpaties Namų pamatai“ (Ezr 3, 11).

Tyrinėjimo tekstai: Ezros 1– 3 skyriai; Nehemijo 8, 14–18.

Papildoma literatūra: E. Vait „Pranašai ir karaliai“ 557–566 p.

Pamokos užduotis

Išmokę šią temą, mokiniai privalo:

1. **Žinoti**, kad jie tarnauja Dievui, „statydami“ savo bažnyčią;
2. **Dėkoti** Dievui už Jo numatytą planą kviesti žmones į Jo bažnyčią;
3. **Aktyviai** dalyvauti statant Dievo bažnyčią.

Pagrindinė mintis:

Vienas iš tarnavimo būdų Dievui – tai bendras darbas, statant Jo bažnyčią.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Pasirinkite tokį užsiėmimą, kuris atitiktų jūsų sąlygas.

A. TAVO PASIRINKIMAS

Sustatykite arba susodinkite mokinius rateliu. Paimkite maišelį su pupomis ar vata, ar dar su

kuo nors, ką būtų galima mėtyti vienas kitam nieko nesužeidžiant. Mokytojas aiškina, kad mokiniai turi mesti maišelį kitam. Tas, kuris pagauna maišelį, turi papildyti savo komentaru svarstomąjį klausimą. Maišelio permetinėjimas padeda nedrąsiems mokiniams išsakyti savo nuomonę. Svarstomasis klausimas yra: „Kokiais būdais jūs ar mažieji vaikai galite padėti statant Dievo bažnyčią? Pagalvokite, ką jūs galite padaryti namuose, mokykloje, visuomenėje.“ (Pakviesti žmonės į bažnyčią; atkreipti dėmesį tų žmonių, kurie nenusiteikę geranoriškai prisidėti prie bažnyčios statymo; pasiūlyti pagalbą toje srityje, kur reikalinga; pavyzdžiui, kartu su draugu, kartą per mėnesį, per Sabatos mokyklos pamokas užsiimti su mažyiais).

Paklauskite:

– Ar jūs galite man pasakyti vieną darbą, kurį šią savaitę, jūsų nuomone, galite atlikti, padėdant statyti Dievo bažnyčią? Kodėl mes turime įvairiausiais būdais statyti Dievo bažnyčią? Tegu visi norintieji išsako savo nuomonę.

Atminkite:

Vienas iš tarnavimo Dievui būdų, tai bendras darbas statant Jo bažnyčią.

B. SUSIRENKAME Į GRUPĘ.

Panaudokite 4 ar 6 įvairias klijuojamas gėles, korteles ar etiketes. Kad mokinys nepamatytų kortelės spalvos, priklijuokite ją iš kitos pusės, kad kiti matytų. Kai visos kortelės ar etiketės bus priklijuotos, mokiniai turi susirinkti į grupę kartu su kitais, kurie turi tokios pat spalvos korteles. Jie tai atlieka nekalbėdami vienas su kitu ir nesusirašinėdami.

Paklauskite:

– Kokia buvo pati sunkiausia užduoties dalis? (Nesikalbėti; nežinoti, kokios spalvos kortelė; nebuvo nieko sunkaus). Kas buvo lengviausia? (Gali būti įvairūs atsakymai). Kas žaidimą būtų padarę lengvesnį? Kodėl? Kuo šis žaidimas panašus į Dievo Bažnyčios statymą? (Mes turėjome dirbti visi kartu, kad padarytume kokį nors darbą. Kartais mes nelabai gerai suprantame vienas kitą, ir tada sunku padaryti darbą iki galo).

Atminkite:

Vienas iš tarnavimo Dievui būdų, tai bendras darbas statant Jo bažnyčią.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ

Sakykite:

– Karalius Kyras susirūpino, kai pamatė parašytus žodžius dar prieš šimtą metų iki jo gimimo, kad Dievas pasirinko jį Jeruzalės šventyklos atstatymui. Dievas numatė ypatingą Kyro gyvenimo planą (Iz 45, 1–13). Kyras leido žydams vykti į Jeruzalę ir teikė jiems būtinas medžiagas. Kai buvo padėtas šventyklos pamatas, jie visi triukšmingai, džiaugsmingai šlovino Dievą.

Ši pamoka skirta tarnavimui!

Jeigu mes suburiame arba kokiais nors būdais palaikome savo bažnyčią, tai mes tarnaujame Dievui. Mes tarnaujame Dievui, kai kartu dirbame, rūpindamiesi bažnyčios pastato išlaikymu ir žmonėmis, kurią ją lanko.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Danieliaus išgelbėjimą iš liūtų duobės Dievas panaudojo padaryti didžiulį įspūdį Kyru Didžiajam. Didžiuliai Dievo žmogaus, kaip valstybės tarnautojo ir pranašo, sugebėjimai paskatino Persijos

karalių teikti jam garbę ir pagarbą. Ir dabar, būtent tuo laiku, kai pagal Dievo žodį turi prasidėti šventyklos atstatymas Jeruzalėje, Viešpats norėjo, kad Kyras, kuriam reikėjo tapti Aukščiausiojo įrankiu, atkreiptų dėmesį į jį liečiančią pranašystę, kurią Danielius gerai žinojo, ir suteiktų laisvę žydų tautai. Kai karalius pamatė daugiau kaip prieš šimtą metų iki jo gimimo parašytus žodžius, kad Babilonas bus paimtas; kai jis perskaitė raštą, paskirtą jam, visos Visatos Valdovo,.. jo širdis buvo giliai sukrėsta, ir jis nusprendė atlikti jam Dievo skirtą misiją. (Iz 45, 5; 64, 13).

Jis išleis žydus ir padės jiems atstatyti Jehovos šventyklą.“ (E. Vait „Pranašai ir karaliai“ 557–558 p.).

LAIKAS PASIDALYTI PATYRIMAIS

Draugiški pokalbiai

Paskatinkite vaikus laisvai dalytis savo asmeniniais patyrimais.

Giesmių giedojimas

Giedokite savo mėgstamas giesmes.

Misijos žinios

Panaudokite bet kokius turimus misionierių pasakojimus.

Aukų surinkimas

Sakykite:

– Mūsų bažnyčia yra ne tik _____ mieste. Mūsų bažnyčia – tai mes ir visos bendruomenės visame pasaulyje. Mes padedame statyti bažnyčią, kai aukojame savo lėšas tam, kad daugiau žmonių ateitų pas Jėzų.

Malda

Paprašykite mokinių po du ar tris atsiklaupus pasimelsti. Pasakykite, kad jūs paskaitysite keletą eilučių iš 66 psalmės. Tris kartus sustodami, sakykite, ką reikia daryti pauzės metu. Paskatinkite kiekvieną pauzės metu keliais sakiniais kreiptis į Dievą.

Perskaitykite pirmą eilutę.

Sakykite:

– Sakykite Dievui, kad jūs džiaugiatės sutikdami Jį čia, šį rytą. Perskaitykite antrą ir trečią eilutes. Garbinkite Jį už didžią jėgą, garbę ir meilę.

Perskaitykite ketvirtą ir penktą eilutes, o po to tyliai chorą pradėkite giedoti šlovinančią giesmę. Kai visi užbaigs giedoti, pasakykite „Amen“.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ (TĘSINYS)

VAIZDELIS: „PAGALBA BAŽNYČIOS STATYBAI“

Dalyviai: Justinas, Odeta ir Marius.

Justinas. Odeta, šią savaitę iš tavo miesto pas mus atvažiavo žmonės.

Odeta. Ko jie atvyko?

Justinas. Padėti mums bažnyčios statyboje.

Marius. Tai puiku, Justinai. Pas mus taip pat yra atvykusių žmonių tą patį daryti.

Odeta. Justinai, kiek ilgai jie pas jus bus?

Justinas. Aš tiksliai nežinau, gal pusantro mėnesio.

Odeta. O, ganėtinai ilgai būti toli nuo namų. Jie gaus atlyginimą?

Marius. Ne, jie netgi kelionę apmoka patys.

Justinas. Mano mama sako, kad daugelis savo atostogų metu padeda bažnyčios statybai.

Marius. Praeitą kartą aš padėjau tiems žmonėms. Tai buvo puiku!

Odeta. Ką tu darei?

Marius. Paprasčiausiai buvau pasiuntiniu. Padaviau, atnešiau ir t.t. (juokiasi).

Justinas. Aš taip pat norėčiau padėti tai grupei, atvykusiai į mūsų miestą.

Odetą. Mm, o moterys taip pat atvažiuo?

Justinas. Žinoma!

Odetą. Gal būt, kada nors ir aš važiuosiu padėti į kitą miestą.

Justinas. Ar į kitą šalį.

Odetą. O iki to laiko aš verčiau statysiu savo bažnyčią, liksiu ištikima savo darbui.

Marius. Taip, man geriau atsiveikinti. Šią savaitę aš pažadėjau paruošti programą pamaldoms. Manau, kad yra daugelis būtų, kaip statyti bažnyčią.

Paklauskite:

– Ar jūs pažįstate ką nors, kas padėjo statyti bažnyčią kitoje šalyje, mieste? O kaip jūsų gimtajame mieste? Kaip jūs galėtumėte padėti statyti jūsų bažnyčią arba padaryti ją geresnę ir stipresnę?

Sakykite:

– Šiandien tyrinėsime pasakojimą, kaip visa tauta rinkosi statyti bažnyčios.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Perskaitykite Ezros 3, 1–4 ir Nehemijo 8, 14–18.

Sakykite:

– Šventyklos šventė taip pat žinoma kaip Palapinių šventė. Ši šventė prasideda lietaus sezonu ir tęsiasi visą savaitę. Palapinių šventę šventė dėl dviejų priežasčių. Pirmoji – dėl to, kad prisimintų, kaip izraelitai dykumoje gyveno palapinėse. Bet taip pat ši šventė tam, kad prisimintų visas tas palaimas, kurias siuntė Dievas metų eigoje. Tai buvo ypač svarbu šventyklos atstatymo laiku, kadangi ilgą laiką žmonės neturėjo galimybės švęsti šią šventę. Ir žmonės labai džiaugėsi, kad vėl gali ją švęsti. Šis siekimas juos suvienijo ir paskatino atstatyti šventyklą.

Paklauskite:

– Ką šiandien reiškia „statyti šventyklą“ taip, kaip nurodė Dievas? (Susirinkti kartu, prisiminti Dievo palaimas, kurios padėjo mums statyti savo bažnyčią).

Sakykite:

Atminkite:

Vienas iš tarnavimo Dievui būdų, tai bendras darbas statant Jo bažnyčią.

ŽAIDIMAS

(Visiems pageidaujant) Suskirstykite vaikus į mažas grupes ir kiekvienai grupei duokite meninius arba statybinius reikmenis. Sakykite jiems, kad jie ruošiasi šventyklos statybai. Tegul jie padaro mažo dydžio palapinių modelį.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Kas buvo sunkiausia darant palapinių modelių? (Nepasitikėjimas tuo, ką darome; bendras darbas). Kas buvo lengviausia? Ar buvo kokių nors konfliktų dėl palapinių pastatymo? Ar jūs patenkinti rezultatu? Kodėl taip arba kodėl ne? (Paskatinkite įvairius atsakymus ir pasistenkite susieti į vieną mintį: vienas iš tarnavimo būdų Dievui, tai bendras darbas statant Jo bažnyčią).

Sakykite:

– Dievas pranešė apie šventyklos atstatymą daugelį metų prieš tam įvykstant. Jis netgi panaudojo Danieliaus patyrimą liūtų duobėje, kad tai parodytų. (Perskaitykite šios istorijos paskutinę dalį. Tegul mokiniai pasiruošia ir perskaito Danieliaus 6, 24–28). Kai Danielius buvo įmestas į liūtų duobę, karaliavo

Darijus. Po to Persijos karaliumi tapo Kyras. Karaliui Kyru didžiausią įspūdį padarė tvirtas Danieliaus tikėjimas Dievu ir jo išgelbėjimas iš liūto duobės. Danieliaus dėka, karalius Kyras pradėjo tyrinėti prašytestes ir leido žydams palikti Persiją, kad jie galėtų atstatyti šventyklą. (Jeigu jūs turite Biblijos žodyną ar enciklopediją, leiskite mokiniams surasti šiuolaikinį Persijos pavadinimą). Pažiūrėkite į kai kurias prašytestes, kurias skaitė karalius Kyras. Suraskite ir perskaitykite Izaijo 45, 4 – 6, 13. Kai karalius Kyras leido žydams palikti Persiją ir pastatyti naują šventyklą, jis padėjo jiems taip pat tarnauti Dievui.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

BAŽNYČIOS STATYMO BŪDAI

Jeigu jūs praleidote laiką tvarkydami savo bažnyčią, tai sakykite: „Šiais metais mes praleidome laiką statant mūsų ir jūsų bažnyčią.“

Paklauskite:

– Dar kokiais būdais galime statyti mūsų bažnyčią? (Būti gerais kitiems žmonėms bažnyčioje, kviesti žmones į bažnyčią, padėti diakonams ir pasitinkantiems žmonėms prie įėjimo, atlikti gerus darbus visuomenėje, kad žmonės gerai galvotų apie Dievą, ir galbūt panorėtų ateiti į jūsų bažnyčią). Kodėl mums taip svarbu statyti bažnyčią? (Tai vienintelis būdas, kurio pagalba ji gali augti. Tai yra tarnavimo Dievui dalis). Kodėl mums taip svarbu tarnauti Dievui? (Atsakant į Jo meilę ir malonę mums. Todėl, kad tai padeda mums augti).

Atrinkite kai kurias svarbiausias problemas, kurias reikia spręsti jūsų bažnyčioje. Po to padėkite mokiniams sudaryti darbų planą, paskirstyti pareigas, sudaryti sąrašą būtinausių dalykų, daryti reklaminį plakatą ir t.t. Dar prieš įtraukiant į darbą mokinius, pakalbėkite su pastoriumi arba bažnyčios vadovu.

Atminkite:

Vienas iš tarnavimo Dievui būdų, tai bendras darbas statant Jo bažnyčią.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

NEMALONŪS DALYKAI

Suskirstykite mokinius po 4–5 į grupes, arba jei nori, gali dirbti savarankiškai.

Paprašykite jų pagalvoti apie tris „nemalonus dalykus“ bažnyčioje. Po to kiekviena grupė turi papasakoti apie savo „nemalonus dalykus“, kuriuos jūs užrašėt ant lentos. (Atmeskite kvailus atsakymus, bet priimkit visus kitus). Po to visi balsuoja už tris pačius „nemaloniausius dalykus“, pakeliant rankas, kai jūs skaitote sąrašą. Surinkite balsus kiekvienam „nemaloniui dalykui“ ir užrašykite šalia jo sąrašė. Po to visi kartu pagalvokite, ką jūs visi galite padaryti, sprendžiant šias tris problemas. (Pavyzdžiui, jeigu visi mokiniai skundžiasi, kad pamaldos per ilgai užsitęsia, jie gali padėti suaugusiems organizuoti bažnyčioje vaikų programą).

Atminkite:

Vienas iš tarnavimo Dievui būdų, tai bendras darbas statant Jo bažnyčią.

Kvietimas:

Visi aktyviai dalyvaukite statant Dievo bažnyčią.

PABAIGA

Apibendrinkite mokinių džiaugsmus ir išgyvenimus, kuriuos jie išsakė prieš pamokėlę. Papasakokite vieną ar du svarbius momentus iš Biblijos pamokos. Jūs turite žinoti savo mokinių gimimo dienas, ypatingus įvykius ir pasiekimus.

Melsdamiesi prašykite Dievo, kad Jis būtų su kiekvienu iš jūsų, kad patartų, ką per savaitę galėtų padaryti „statant“ bažnyčią, kaip patarnauti ir padėkoti Jam.

6 pamoka

ŠVENTYKLOS STATYBA

Dėkingumas Dievui už Jo meilę
Tarnavimas

Įsimintina eilutė: „Tad būk atidus, nes Viešpats išsirinko tave pastatyti šventovės Namus. Būk ryžtingas ir imkis darbo!“ (1 Met 28, 10).

Tyrinėjimo tekstai: Ezros 4 – 6 skyriai.

Papildoma literatūra: E. Vait „Pranašai ir karaliai“ 567–581 p.

Pamokos užduotys

Išmokę šią temą, mokiniai privalo:

1. **Žinoti**, kad Dievas visada yra su jais, netgi kai jie prislėgti, nusiminę;
2. **Nuolatos** šlovinti Dievą ir niekada nuo Jo neatsitraukti;
3. **Tvirtai** tikėti Dievu ir nusivylimo metu.

Pagrindinė mintis:

Mes galime tarnauti Dievui netgi tada, kai esame prislėgti ir nusivylę.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Pasirinkite tokį užsiėmimą, kuris atitinka jūsų sąlygas ir situaciją.

A. TUŠČIAS GYVENIMAS

Paruoškite mažą, tuščią dėžutę, laikraščių, vyniojimo popieriaus, medžiagos skiautelių, juostą. Iš anksto pripildykite dėžutę smulkių laikraščių skiaučių ir sandariai uždarykite ją. Apvyniokite ją laikraščiu dar kartą. Apvyniokite ją laikraštiniu popieriumi glaudžiai, kiek tik galite ir tiek pat laikraščių, kiek klasėje yra mokinių. Po to apvyniokite ją gražiu medžiagos gabalėliu arba vyniojimo popieriumi.

Sakykite:

– Šį rytą aš turiu dovaną visai klasei. (Perduokite dėžutę vienam iš mokinių, kad jis ją atidarytų. Leiskite jam nuimti tik pirmą sluoksnį. Po to perduokite ją kitam mokiniui, o po to kitam tol, kol jie atidarys dėžutę su laikraščio skiautėmis. Keletą sekundžių palaukite, pakol mokiniai įsitikins, kad dėžutė tuščia. Išklauykit juos, ramiai reaguodami į jų nusivylimą).

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS**Paklauskite:**

– Ką jūs jautėte vyniodami dovaną? (Pasitenkinimą; smalsumą pamatyti kažką gero). Kaip pasikeitė jūsų jausmai, kai pamatėte, kad dėžutėje nieko nėra? (Nusivylė).

Į ką panašus gyvenimas be Jėzaus? (Jis tuščias, pilnas nusivylimų.)

Atminkite:

Mes galime tarnauti Dievui netgi tada, kai esame prislėgti ir nusivylę.

B. STATYTOJAI.

Ant stalo išdėliokite reikmenis, tinkamus namų statybai: degtukų dėžutes, dantų krapštukus, žaidi-

mą „lego“, kubelius, molio, vytelių, akmenukų, klijų, popieriaus, kartono, žirkles, lipnią juostą, pagaliukus.

Sakykite:

– Pirmame laiške Korintiečiams 3, 9 rašoma:

„Mes juk esame Dievo bendradarbiai, o jūs – Dievo dirva, Dievo statyba.“

Panaudodami turimas medžiagas, pastatykite Dievo namus taip, kaip jūs juos įsivaizduojate.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Kodėl jūs pasirinkote būtent šias medžiagas ir pastatėte tokios formos? (Išrinkite kieno nors iš mokinių padarytą pastatą, kuris tuojau sugrius, arba kuris negražiai padarytas.)

Ar bloga nuotaika turi įtakos darbo kokybei? Kitą kartą, kai bus bloga diena, prisiminkite: mes galime tarnauti Dievui netgi tada, kai esame prislėgti ir nusivylę.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ

Sakykite:

– Izraelitai pradėjo Šventyklos atstatymą. Šėtonas nuteikė žmones priešškai dėl Jeruzalės šventyklos, stengdamasis sustabdyti šventyklos atstatymą. Dievas pasiuntė du pranašus, Agėją ir Zachariją, padrašinti žmones ir kartu su jais dirbti.

Darbų pradžioje Dievo žmonės buvo nusiminę ir nusivylę, bet Dievas padėjo jiems stabilizuotis. Jie užbaigė statybą ir pašventino šventyklą.

Ši pamoka skirta tarnavimui!

Šiandien dėkosime Dievui už tai, kad Jis su mumis lieka ir liūdesio, ir nusivylimo metu taip pat, kaip ir džiaugsmo metu. Sunkumai ir nusivylimai nėra priežastis nustoti tarnauti Dievui. Nepaisant, kokios aplinkybės būtų, Dievas visada su mumis. Mes tarnaujame Dievui ir sunkiais laikais, patikėdami Jam savo problemų sprendimą.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Netoli nuo izraelitų, statančių šventyklą, gyveno samariečiai. Ši tauta kilo iš mišrių Samarijoje ir Galilėjoje pasilikusių izraelitų vedybų su pagonių kolonistais iš Asirijos. Vėliau samariečiai pradėjo pretenduoti, kad jie tarnauja tikrajam Dievui, bet iš tikrųjų, savo širdyse, jie liko pagonimis ir laikėsi pagoniško gyvenimo būdo.

Šventyklos atstatymo metu samariečiai pareiškė esą pasiruošę padėti atstatyti. Bet jeigu žydų vadovai būtų priėmę šią pagalbą, tai būtų atvėrę duris pagonybei.“ (E. Vait „Pranašai ir karaliai“ 567–568 p.)

„Tuo laiku, kai žmonės sąžiningai tęsė statybos darbus ir stengėsi įgyvendinti Dievo malonę širdyse ir gyvenime, Dievas siuntė per pranašus Agėją ir Zachariją žinią po žinios, užtikrindamas, kad jų tikėjimas bus gausiai apdovanotas ir kad Dievo Žodis būsimoje šventykloje, kurios sienas jie atstatė, nebus bergždžias.“ (Ten pat 577 p.)

LAIKAS PASIDALYTI PATYRIMU

Draugiški pokalbiai

Paskatinkite mokinius laisvai dalytis savo asmeniniais patyrimais.

Giesmių giedojimas

Giedokite savo mėgstamas giesmes.

Misijos žinios

Panaudokite bet kokius misionieriškus pasakojimus, kokius tik turite.

Misionieriaus darbas – tai darbas, kuris dažnai praeina vienuose ir nusivylimuose. Kartais misionieriai susiduria su sunkumais ir pavojais. Jiems tenka mokytis dirbti, apsieinant be daugelio dalykų, kurie palengvina gyvenimą. Bet jie vykdo Kristaus misiją, ir todėl sunkumai jiems ne kliūtis. Šiandien mes sužinosime apie misionierių darbą _____ mieste. (Įrašykite miesto pavadinimą.)

Aukų surinkimas

Atkreipkite vaikų dėmesį į tai, kad Dievo bažnyčios statymo dalimi yra jos palaikymas padedant aukomis.

Malda**Sakykite:**

– Pagalvokite, dėl ko šiandien norėtumėte pasimelsti. Galbūt už tai, kas šiandien vyksta jūsų gyvenime, šeimoje, mokykloje, bažnyčioje ar aplinkoje. Ant popieriaus lapo užrašykite, už ką jūs norėtumėte pasimelsti. Parašykite taip, kad ir kiti galėtų perskaityti, ką parašėte.

Surinkite visus lapelius, o paskui laisvai juos išdalykite. Sakykite mokiniams, kad prasideda šventas laikas maldai. Reikalaukite visiškos tylos, pagarbos Dievui, net jeigu ir gavo jie savo paties lapą. Jeigu mokinių labai daug, suskirstykite juos po 2–3 grupėmis. Jūs pradėsite ir užbaigsite maldą. Kiekvienas mokinys perskaitys trumpą maldą iš gauto lapelio.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ (TĘSINYS)**VAIZDELIS**

Dalyviai: Laura, Kristina, Violeta.

Laura. Sveikos! Mes vis dar draugės?

Kristina. Žinoma!

Violeta. Laura, tavo žodžiai skamba truputį liūdnai.

Laura. Šiandien man nelabai gera diena.

Kristina. Kas atsitiko?

Laura. Aš gavau pirmąją premiją už savo mokslinį projektą kovoti su narkomanija.

Violeta. Laura, juk tai puiku!

Kristina. Tokiu atveju, kas čia ne taip?

Laura. Viena mūsų klasės mokinė pasakė visiems, kad už mane viską padarė mano mama. Ji tvirtino, kad aš apgavau mokytoją.

Violeta. Tai bjauru! Mes žinome, kad tu viską padarei pati.

Kristina. Taip. Tu netgi klausei mus apie tai, kokias priemones geriausiai naudoti.

Violeta. O Liuda iš Šiaurės Kaukazo atsiuntė mums visiems medžiagą apie priemones prieš narkomaniją.

Laura. Aš žinau, kad netgi mokytoja suabejojo. O šiandien keletas mergaičių nenorėjo su manimi kalbėtis.

Kristina. Laura, bet mes tikim tavim.

Violeta. Mes žinome, kad tu esi sąžiningas žmogus.

Kristina. Paklausk, galbūt tau verta duoti mokytojai tą medžiagą, kurią mums atsiuntė Liuda.

Laura. Gera idėja! Ačiū mergaitės, jūs tikros draugės!

Paklauskite:

– Ar kada nors jūs girdėjote apkalbas, kai kažkas jas skleidžia apie jus? Kaip jūs jautėtės?

Sakykite:

– Neapkalbinėkite patys ir netikėkite kitų apkalbomis. Tai gali būti labai skaudu kitam žmogui. Mūsų pamoka parodė, kaip gandai ir apkalbos privertė žmones ilgam laikui sustabdyti šventyklos atstatymo darbus.

Atminkite:

Mes galime tarnauti Dievui netgi tada, kai esame prislėgti ir nusivylę.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Suskirstykite mokinius į tris grupes. Pirmai grupei duokite tekstą iš Ezros 4 skyriaus, antrai grupei – Ezros 5 skyriaus, ir trečiai grupei – Ezros 6 skyriaus. Kiekviena grupė turi perskaityti savo skyrių ir turinį savais žodžiais pasakyti visai klasei, kaip izraelitai buvo nusiminę ir nusivylę statybos procese. (Atpasakojimo formą galima pasirinkti giesme ar spektakliu. Jūs galite panaudoti bet kokias galimybes ir turimas priemones.)

Paklauskite:

– Ką darė aplinkiniai gyventojai, norėdami sutrukdyti izraelitams? (Jie skundė izraelitus, naudojo pačius įvairiausias būdus, kad izraelitai nusiviltų; jie mokėjo žmonėms, kad tik išgąsdintų izraelitus ir šie nutrauktų statybos darbus; jie nepadėjo izraelitams šventyklos atstatyme, o tiktai skundė juos; jie melavo, kad izraelitai grasina karaliui ir šaliai.) Kaip Artakserksas reagavo į jų skundus? (Jis netgi bandė iširti šį reikalą; jis klausė skundikų žodžių ir sustabdė darbus.) Kaip Darijus pasielgė su skundikais? (Jis išleido savo įsakymą; jis įsakė skundikams laikytis toliau nuo šventyklos statybos; jis įsakė jiems išmokėti izraelitams pinigų iš saugyklos ir davė viską, ko tik izraelitams reikėjo; jis kiekvienam grasino mirtimi, kas neklausys jo įsakymo.) Ko mes galime pasimokyti iš tų santykių, kaip turime elgtis su tais, kurie skundžia ir apkalbinėja? (pasitikėti Dievu; netikėti gaudais; tęsti savo misijos darbą; išklaudyti ir detalai patikrinti visus faktus; ieškoti pagalbos pas vadovus.) Ar jūs žinote kokį nors Biblijos herojų, kuris buvo nusivylęs? (Jona, Jobas, Dovydas, Jėzus, Paulius.) Kaip jie kovojo su savo abejonėmis? Perskaitykite, kaip jie veikė.

Jobo 42, 2 (Jis nusprendė pasitikėti Dievu.)

Jonos 2, 1–10 (Karšta malda. Bet pastebėkite, kad Jona vėl buvo nusivylęs po to, kai atliko savo misiją. Kai kurių žmonių niekaip negalima išmokyti.)

Psalmė 51, 10–14, galima giedoti. (Atgaila ir išpažinimas.)

Morkaus 14, 32–37. (Priimant Dievo valią.)

Filipiečiams 4, 4–7. (Bet kokiomis aplinkybėmis džiaugiasi ir šlovina Dievą; suprantant, kad su Dievo jėga jūs galite padaryti viską, ko tik Dievas prašo jūsų padaryti.)

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS***Tylus pokalbis***

Tegul mokiniai sustoja ratu. Vieno kurio nors mokinio paprašykite sudaryti iš mokinių „trikampį“, neištariant nei vieno žodžio.

Panaudokite bet kokį žaidimą su pantomima.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS**Paklauskite:**

– Kaip jautėtės žaisdami šį žaidimą ir negalėdami kalbėtis? (Jautėte, kad jums nepavyks to padaryti.) Ar jums buvo sunkiau nuo to, kad negalėjote kalbėtis? (Taip; ne; kartais.) Kas sudarė sunkumus? (Atrodė, kad tai niekada nesibaigs; nesikalbėdami mes negalėjome padėti vienas kitam; jeigu jūs negalite kalbėtis, nejaučiate jokio pasitenkinimo.)

Kuo šis žaidimas panašus į tai, ką išgyveno šventyklos statytojai? Kaip jaustis pasimetus? (Jeigu jūs neturite vilties, jums sunku išgyventi nusivylimo periodą.)

Sakykite:

– Dievas davė mums daugelį pažadų ir istorijų Biblijoje, kad sunkiais laikais mus padrąsintų. Panašiai kaip ir šventyklos statytojai, mes galime tarnauti Dievui netgi tada, kai esame prislėgti ir nusivylę.

(Mažose bendruomenėse pakvieskite suaugusius dalyvauti klasės žaidime. Suaugusieji gali papasakoti, kaip jie įveikia liūdesį ir nusivylimą.)

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

Padrąsinti vienas kitą

Suteikite mokiniams galimybę užbaigti pamoką teigiama tema, kad jie išeitų gerai nusiteikę ir galėtų pasidalyti su tais, kurie prislėgti ir nusivylę.

Sakykite:

– Šiandien mes sužinojome, kaip mūsų gyvenime lengva nuliūsti ir nusivilti. Aš noriu, kad kiekvienas iš jūsų po pamokos išeitų ketindamas kažką padrąsinti, kuris pasimetęs, nuliūdęs, nusivylęs. Pagalvokite, kaip tai padaryti. Aš skiriu jums keletą minučių laiko apgalvoti žodžius, kuriuos galima sakyti kitiems žmonėms. Mes juos užrašysime ant lentos. (Pavyzdžiui, jūs viską galite daryti per Kristų; jeigu jūs su Dievu, nieko nėra neįmanomo; ar Viešpačiui yra kas nors sunkaus? Viešpaties džiaugsmas – jūsų jėga; laikykitės, ir tai taip pat praeis; jūs – nugalėtojas; Jėzus jus myli; aš žinau, jūs galite tai padaryti.) Visus šiuos žodžius tegul kas nors užrašo ant lentos.

Galbūt šiuos žodžius jūs norėsite užrašyti į savo žurnalą, kad visada turėtumėte po ranka.

Ateinančią savaitę ar šiandien suraskite bent vieną žmogų, kurį galėtumėte padrąsinti savo žodžiu.

(Pasirinkimui: ant atviruko ar kortelės užrašykite vieną ar kelias padrąsinančias frazes. Nuspalvinkite jas ir padovanokite tam, kuris nuliūdęs, nusivylęs.)

Kvietimas:

Dėkokime iš šlovinkime Dievą už tai, kad Jis su mumis visais laikais ir kai esame nuliūdę bei nusivylę.

PABAIGA

Apibendrinkite mokinių džiaugsmus ir išgyvenimus, kuriuos jie išsakė prieš pamokėlę. Papasakokite vieną ar du svarbius momentus iš Biblijos pamokos. Jūs turite žinoti savo mokinių gimimo dienas, ypatingus įvykius ir pasiekimus.

Pasimelskite, kad kiekvienas mokinys galėtų dalyvauti šventyklos statyboje.

7 pamoka

EZROSPADĖJĖJAS

Dėkingumas Dievui už Jo meilę
Tarnavimas

Įsimintina eilutė: „Kas tik dangaus Dievo įsakyta, tebūna vykdoma uoliai dangaus Dievo Namams“ (Ezr 7, 23).

Tyrinėjimo tekstai: Ezros 7 skyrius.

Papildoma literatūra: E. Vait „Pranašai ir karaliai“ 607– 617p.

Pamokos užduotis

Išmokę šią temą, mokiniai privalo:

1. **Žinoti**, kad Dievas apdovanoja Savo bažnyčios narius;
2. **Dėkoti** už savo bažnyčią ir joje tarnaujančius žmones;
3. **Būti** pasiruošusiam tarnauti Dievui ir uoliai atlikti patikėtas pareigas.

Pagrindinė mintis:

Vienas iš būdų tarnauti Dievui – tai padėti žmonėms ir tarnauti bažnyčioje.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Pasirinkite užsiėmimus, kurie tiktų jūsų bažnyčios sąlygoms.

A. PIEŠIAME VISI KARTU

Mokinius suskirstykite į mažas grupes. Kiekvienai grupei duokite popieriaus, keletą spalvotų markerių, pieštukų ir dažų. Sakykite, kad nesikalbėdami vienas su kitu, jie turi iš eilės papildyti piešinį rutuliuku arba linija. Tam skirkite keletą minučių laiko.

NUOMONIŲ IŠKLAUSYMAS

Paklauskite:

– Ar jums patiko „piešimo pamoka“? Ar buvo galima pagerinti piešinį? Ką manote apie draudimą kalbėtis vienas su kitu? Ką jautėte kitiems grupės nariams, kai piešėte? Ar panaši bažnyčia į šią „piešimo pamoką“, kai mes neturim ryšio vienas su kitu ir neaptariame, ką darome? Kaip mums sužinoti, ką daryti?

Atminkite

Vienas iš būdų tarnauti Dievui – tai padėti žmonėms ir tarnauti bažnyčioje.

B. DVIDEŠIMT KLAUSIMŲ

Tegul vienas mokinyš ant popieriaus lapo užrašo vieno iš bažnyčios vadovaujančių tarnautojų vardą. (Tai gali būti diakonas, vyresnysis, pianistas, choristas). Kiti mokiniai turi atspėti, kieno vardą užrašė, užduodant klausimus, į kuriuos galima atsakyti tik „taip“ arba „ne“. Jeigu mokiniai gaus 20 atsakymų, bet neatspės, kas buvo sugalvota, tai tas mokinyš tegu sėdasi į savo vietą, o vietoj jo ateina kitas mokinyš.

Sakykite:

– Šiandien mes vėl kalbame apie tarnavimą. Žmonės, kurie dirba mūsų bažnyčioje, tiesiog tarnauja Dievui.

Atminkite:

Vienas iš būdų tarnauti Dievui – tai padėti žmonėms ir tarnauti bažnyčioje.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ

Po šventyklos atstatymo Dievas Ezros asmenyje pasiuntė žmonėms mokytoją. Jis siuntė ir finansinę pagalbą (auksą ir sidabrą), o taip pat ir žmones, kurie dirbtų šventykloje (kunigus, levitus, giesmininkus, vartų sargybinius ir šventyklos tarnautojus). Už tai Ezra šlovino Dievą.

Ši pamoka skirta tarnavimui.

Palaidykami tuos žmones, kurie tarnauja bažnyčioje, mes atsakome į Dievo meilę mums,

todėl, kad Kristus mirė už mus ir per Šventąją Dvasią suteikia mums jėgų skelbti Gerąją žinią apie išgelbėjimą ir Dievo meilę žmonėms.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Visi Ezros pragyventi metai, būnant žydams Babilone, buvo ypatingi. Jis rado malonę karaliaus Artakserkso akyse ir laisvai su juo kalbėjosi apie Gyvojo Dievo galybę ir apie Dievo ketinimus sugrąžinti žydus į Jeruzalę.“ (E. Vait „Pranašai ir karaliai“ 607–608 p.)

„Ezros tikėjimas tuo, kad Dievas Savo tautai atliks didelį darbą, paskatino jį papasakoti Artakserksui savo norą sugrįžti į Jeruzalę ir paskatinti žmones tyrinėti Dievo Žodį bei padėti savo broliams atstatyti šventąjį miestą... Ezros žodžiai... karaliui padarė didelį įspūdį.“ (Ten pat 609–610 p.)

„Leisdamas izraelitams grįžti į savo žemę, Artakserksas pasirūpino, kad šventyklos tarnautojai turėtų teisę atlikti senovės apeigas ir turėtų pranašumą.“ (611 p.)

LAIKAS PASIDALYTI PATYRIMU

Draugiškas bendravimas

Paskatinkite mokinius laisvai dalytis savo asmeniniais patyrimais.

Giesmių giedojimas

Giedokite savo mėgstamas giesmes.

Misijos žinios

Šį laiką panaudokite dalijantis misionierių patyrimais. Pagalvokite, kaip per kitą savaitę galėtumėte susiorganizuoti ir padėti tiems žmonėms, kuriems reikia pagalbos. Panaudokite bet kokius turimus misionierių pasakojimus.

Aukų surinkimas

Atkreipkite dėmesį į tai, kad savo aukomis mes visi galime palaikyti bažnyčios programą ir žmones, dalydamiesi tuo, ką turime.

Malda

Tęskite maldos tarnavimą, pradėtą pirmoje pamokoje. Atžymėkite atsakymus į maldas.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ (TĘSINYS)

VAIZDELIS: „PADĖKA DIEVUI UŽ PATIKĖTĄ TARNAVIMĄ“

Dalyviai: Linas, Dovydas, Jolanta.

Linas. Dovydai, kas šiandien vyko bažnyčioje?

Dovydas. Mano dėdė palaimino į vyresniusius. **Jolanta.**

Kaip jūs tai atšventėte?

Dovydas. Po pamaldų mes surengėme iškilmingus pietus.

Jolanta. Kai mūsų bažnyčioje ką nors laimina į vyresniusius, tai jis gauna dovanų ypatingą knygą.

Linas. O aš žinau moterį, kuri pašventinimo proga skyrė ypatingą auką bažnyčiai. Dovydas. Tai gera mintis.

Jolanta. Tikriausia ji dėkojo Dievui už galimybę patarnauti Jam.

Paklauskite:

– Ar žinote, kas jūsų bažnyčioje yra palaimintas būti vyresniuoju? Ar jūs žinote, kas ir kada buvo palaimintas?

Sakykite:

– Šios savaitės pamokoje pasakojama apie žmones, dirbančius mūsų bažnyčioje.

Atminkite:

Vienas iš būdų tarnauti Dievui – tai padėti žmonėms ir tarnauti bažnyčioje.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Tegul mokiniai iš eilės skaito Ezros 7 skyrių.

Paklauskite: (po 6 eilutės)

– Kodėl reikėjo sudaryti visų Ezros padėjėjų sąrašą? (Tai buvo būtina parodyti, kad jis ir visi yra kilę iš kunigų giminės.) Koks buvo Ezros pagrindinis darbas? (Mokytojas.) Kaip jūs manote, kodėl karalius davė Ezrai viską, ko jis prašė?

Sakykite:

– Ezra buvo labai išsimokslinęs. Būdamas kunigu, laisvu laiku jis tyrinėjo žydų įstatymą. Sutinkamai su E. Vait knyga „Pranašai ir karaliai“ (609 p.), jis surinko visas Senojo Testamento knygas, kurias tik galėjo surasti, perrašinėjo jas ir platino. Prisiminkite, kad tada nebuvo kopijavimo mašinų, todėl viską reikėjo daryti rankomis. Bet Ezra žinojo žydų įstatymus, net „buvo susipažinęs su Medų– Persijos karalystės astrologų ir išminčių darbais“. (ten pat 608 p.) Karalius ir kiti žmonės gerbė Ezrą.

Paskirkite mokinį užrašyti ant lentos žmonių vardus pagal sąrašą. Po to tegul mokinys paskaitytų 7 eilutę.

Paklauskite:

– Kodėl buvo toks svarbus sąrašas žmonių, kurie kartu su Ezra atvyko į Jeruzalę? (Tai buvo žmonės, kurie galėjo tarnauti šventykloje. Jų atvykimas į Jeruzalę pademonstravo, kad atėjo laikas vėl šventykloje vesti pamaldas.) Kokį darbą šie žmonės atliktų bažnyčioje dabar?

Kol mokiniai svarsto šį klausimą, tegul mokinys užrašo jų atsakymus. (Kunigai – pastoriai, vyresnieji; levitai – pastoriai, vyresnieji; giesmininkai – choristai, choro vadovai, muzikantai; vartų sargai – tvarkdariai; šventyklos tarnautojai – diakonai, Sabatos mokyklos mokytojai, mažų grupelių vadovai.) Mokiniai toliau skaito 8 ir 9 eilutes.

Paklauskite:

– Kiek laiko reikėjo Ezrai ir su juo buvusiems žmonėms kelionei į Jeruzalę? (Keturių mėnesių.)

Kodėl kelionė buvo tokia ilga? (Žr. Ezr 8, 21. Su jais kartu keliavo jų šeimos ir vežėsi savo turtą.) (Mokiniai skaito eilutes 10–24.)

Paklauskite:

– Ką jūs manote apie karaliaus laišką Ezrai? (palaukite, kol mokiniai atsakinės, o po to sakykite: „Šis laiškas šlovino Dievą, išvykusiems izraelitams sugrąžino viską, ko jiems reikėjo. Karaliaus įsakymu uždraudė iš izraelitų imti maitinimo rinkliavas ir įsakė kasininkams iš saugyklų išduoti viską, ko prašė Ezra.“

Mokiniai skaito eilutes 25–28.

Paklauskite:

– Kas buvo ypatingo, kad Ezra buvo pavesta paskirti pareigūnus ir teisėjus, kai jis sugrįžo į Jeruzalę?

Sakykite:

– E. Vait knygoje „Pranašai ir karaliai“ rašoma, kad Ezra buvo „Medų – Persijos karalystės ypatingas atstovas, tai suteikė jam dideles galimybes“ (610 p.) padaryti viską, kad sugrąžintų izraelitus atgal į dvasinį kelią. Perskaitykite 23 eilutę.

Paklauskite:

– Kaip karalius elgėsi su Ezra ir šventyklos turtu? Ar tai mums pavyzdys, kaip mes turime elgtis su savo bažnyčios vadovais? (Mes turime gerbti ir palaikyti juos.)

Atminkite:

Vienas iš būdų tarnauti Dievui – tai padėti žmonėms ir tarnauti bažnyčioje.

Paruoškite savo bažnyčios vadovų sąrašą. Tegul mokiniai garsiai perskaito Ezros 7, 10.

Sakykite:

– Ezra buvo žmogus, kuris mylėjo Dievą. Biblijoje rašoma, kad Ezra stengėsi daryti tai, ko nori Dievas. Ezra pasišventė tarnauti Dievui. Kiekvienais metais mūsų bažnyčioje paskiriami žmonės, kurie dirba Dievui. Paskaitykime, ką reiškia būti vienu iš bažnyčios vadovų.

(Tegul mokiniai perskaito šiuos tekstus ir duoda charakteristikas bažnyčios vadovams: vyresnieji – Apaštalų darbai 11, 30; diakonai – 1Timotiejui 3, 8–13; diakonės – Romiečiams 6, 1).

Paklauskite:

– Kuo buvo kai kurie bažnyčios darbuotojai? (Ant lentos užrašykite žmonių vardus, kuriuos mokiniai įsimintų.)

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS**SITUACIJA****Sakykite:**

– Dievas liepė Mozei nusiauti apavą todėl, kad jis stovėjo ant šventos žemės. Mozė nusiavė batus, tuo pagerbdamas Dievą. Svarbu žinoti, kad reaguodami į bažnyčios tarnautojų pastabas, mes išreiškiame savo pagarbą Dievui ir bažnyčiai. Aš jums pateiksiu keletą pavyzdžių, o jūs pasakysite, kaip pasielgtumėte.

1. Per šią savaitę jūs visą laiką vėlai gulėtės ir dabar labai norite miego. Jūsų tėvai jus prikėlė anksčiau, kad laiku suspėtumėt ateiti į bažnyčią. Bažnyčioje jūs užmiegate.

2. Savo mėgstamą žurnalą jūs įdėjote į Bibliją, kad per pamaldas galėtumėte jį paskaityti. Jūsų močiutė tai pamatė ir paėmė iš jūsų žurnalą.

3. Sabatos mokyklos mokytojas mandagiai jūsų prašo kitą savaitę nepamiršti atsinešti Bibliją, kad per pamoką galėtumėte ją tyrinėti.

4. Jūs skubate anksčiau ateiti į bažnyčią, pasimatyti su draugais, bet kai jūs vestibulyje su jais kalbatės, diakonas jūsų prašo jus nurimti.

5. Vienas pagyvenęs bažnyčios narys žiūri į jus ir nesisveikindamas sako, kad jūsų sijonas per trumpas (arba jūsų švarkas per daug ryškus) ir siunčia jus namo persirengti.

Paklauskite:

– Ką mes turime prisiminti, kai žmonės bažnyčioje mus kritikuoja, pataiso? (Jūs klausotės ir pagarbiai atsakote Dievo tarnams, netgi jei su tuo, ką jums sakė, nesutinkate. Tai dar vienas būdas tarnauti Dievui.)

Atminkite:

Vienas iš būdų tarnauti Dievui – tai padėti žmonėms ir tarnauti bažnyčioje.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS**AČIŪ!****Sakykite:**

– Bažnyčios vadovai ir kiti žmonės labai daug dirba Dievui, todėl mes turime parodyti, kaip labai juos vertiname. Padarykime padėkos atvirutes, tokiu būdu parodydami, jog mes viską pastebime, ką jie daro mūsų bažnyčioje.

Atminkite:

Vienas iš būdų tarnauti Dievui – tai padėti žmonėms ir tarnauti bažnyčioje.

Išdalykite mokiniams reikmenis ir padėkite užrašyti atvirutes ar nedidelius laiškelius. Tegul jie adresuoja bažnyčios vadovams, kiekvienam asmeniškai, o po to pasiunčia paštu ar per pertrauką atiduoda asmeniškai.

Kvietimas:

Paremkime bažnyčios programą ir jos žmones, tokiu būdu tarnaudami Dievui.

Sakykite:

– Vieną gražią dieną jūs taip pat užimsite atsakingas pareigas bažnyčioje, o gal ir dabar jas užimate. Todėl mes turime vertinti kitų darbą, palaikant jus ir jūsų tarnavimą.

PABAIGA

Apibendrinkite mokinių džiaugsmus ir išgyvenimus, kuriuos jie išsakė prieš pamoką. Papasakokite Biblijos pamokų pagrindinį tikslą. Jūs turite žinoti savo mokinių gimimo dienas, ypatingus įvykius ir pasiekimus.

Prašykite Dievo padėti kiekvienam atėjusiam į Sabatos mokyklą žmogui suprasti tarnavimo bažnyčiai svarbą.

8 pamoka

ATLEISTA AMŽINAI

Padėka Dievui už Jo meilę
Tarnavimas

Įsimintina eilutė: „Kas slepia savo kaltes, tam nesiseks, o kas jas išpažįsta ir nebenusikalsta, tas susilauks gailestingumo“ (Pat 28, 13.).

Tyrinėjimo tekstai: Ezros 9–10, 17.

Papildoma literatūra: E. Vait „Pranašai ir karaliai“ 618–627p.

Pamokos užduotis

Išmokę šią temą, mokiniai privalo:

- 1. Žinoti**, kad Dievas džiaugiasi, kai mes prisimename, jog Jis mus myli;
- 2. Jausti**, kad jie taip pat gali ateiti pas Dievą, išpažinti savo klaidas ir gauti atleidimą;
- 3. Pasiruošti** išpažinti savo nuodėmes Dievui ir pašlovinti Jį už atleidimą.

Pagrindinė mintis:

Svarbiausia tarnavimo Dievui dalis yra mūsų nuodėmių išpažinimas Jam ir Jo pašlovinimas už gautą atleidimą.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Pasirinkite užsiėmimą, kuris atitinka jūsų situaciją.

A. NEPAVOJINGAS SKUSTUVAS

Suskirstykite mokinius poromis. Kiekvienai porai duokite po oro balioną, pripildytą vandeniu. Vienas mokinytis atsisėda ant kėdės ir ant kelių laiko balioną. Kitas mokinytis apipila oro balioną

skutimuisi skirta puta. Jis – „kirpėjas“. Su plastikiniais peiliais ar nepavojingu skustuvu, „kirpėjas“ turi „nuskusti“ visą oro balioną, nepažeisdamas jo.

Paklauskite:

– Jeigu balionu būtumėte jūs, o putomis jūsų nuodėmės, tai palyginkime, kaip Dievas elgiasi su jūsų nuodėmėmis. (Jis geras ir gailestingas ir atleidžia mums, kai mes išpažįstame savo kaltes). Argi ne taip ir mes turime elgtis su savo draugais? (Jeigu jie mums pasakoja apie savo poelgius, arba mes sakome jiems, kad jie darė kažką neteisingai, tai mes turime būti geri ir gailestingi).

Sakykite:

– Svarbiausia tarnavimo Dievui dalis yra mūsų nuodėmių išpažinimas Jam ir Jo pašlovinimas už gautą atleidimą.

B. SARGYBINIAI

Sakykite:

– Anglijoje asmeninis monarcho sargybinis vadinamas gvardijos jomenu (sargybiniu). Jis stovi poste ir pro jį praeina šimtai žmonių. Ir niekas neturi atitraukti jomeno nuo jo tarnybos. Jis neturi teisės kalbėtis ir šypsotis. Žmonės įvairiais būdais bando kaip nors atkreipti jų dėmesį: erzina, švilpia jam, krečia pokštus. Bet jis turi ramiai stovėti savo tarnybos vietoje. Kaip manote, ar jūs galėtumėte taip? (Išklauskite atsakymus). Šiandien galime tai išbandyti. Susiskirstykite grupėmis po tris. Tegul vienas iš trijų sudeda rankas už nugaros. Kiti du mokiniai tegul daro viską, kad priverstų jį kalbėti, juoktis ar šypsotis. Jie gali krėsti pokštus, dainuoti dainas, kutenti su šepetiu, medžių šakelėmis, plunksnomis ir t.t. „Surištas“ žmogus turi iš visų jėgų stengtis nereaguoti į visa tai. Tam skirkite dvi minutes laiko.

Paklauskite:

– Ar sunku stovėti ir nereaguoti? (Apmaudu, juokinga, sunku, nepakeliama). Ką jautė tie, kurie bandė priversti jį reaguoti? (Buvo juokinga, labai norėjosi pasiekti rezultatą). Kaip manote, ką jaučia Dievas, laukdamas mūsų nuodėmių išpažinimo, o mes to nedarome? (Nusivylimas, liūdesys).

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ

Sakykite:

– Iš nelaisvės sugrįžę izraelitai norėjo suartėti su aplinkiniais žmonėmis, kurie nemylėjo Dievo ir netarnavo Jam. To pasekmė, jie patys pradėjo panašiai elgtis, kaip tie, nemylintys Dievo žmonės. Jie sudarinėjo santuokas su tais žmonėmis ir nebesilaikė šventos sabatos. Kai izraelitai suprato savo klaidas ir jas išpažino, jie vėl pradėjo tarnauti Dievui.

Ši pamoka skirta tarnavimui.

Mes negalime visiškai tarnauti Dievui, kol neišpažįstame savo nuodėmių. Kai mes tai padarome ir gauname Dievo atleidimą per Jėzų Kristų, mes galime visiškai, laisvai ir džiaugsmingai tarnauti Dievui.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Su nepaprastu kantrumu ir gailestingumu, rūpindamasis kiekvieno žmogaus teise ir gerove, Ezra ir jo pavaldiniai stengėsi atgailaujančius izraelitus vesti teisingu keliu.“ (E. Vait „Pranašai ir karaliai“ 622 p.)

Sakykite:

– Dievas nori, kad mes Jam išpažintume savo nuodėmes. Tai reiškia, kad ne taip paprastai

pasakyti Dievui: „Dieve, atleisk mums mūsų nuodėmes“, bet dar ir paprašyti Dievo atleidimo už tą konkretų laiką ir veiksmą, kai mes buvome negeri, egoistai. Bet svarbiausia viską Dievui sakyti iš širdies, o ne formaliai.

Tada galime tikėtis, kad Dievas atleis mums ir uždengs mūsų nuodėmes dėka Jėzaus aukos ant kryžiaus.

LAIKAS PASIDALYTI PATYRIMAIS

Draugiški pokalbiai

Padėkite vaikams pasidalyti savo asmeniniais patyrimais.

Giesmių giedojimas

Giedokite savo mėgstamas giesmes.

Misijos žinios

Panaudokite bet kokius turimus misionierių pasakojimus.

Sakykite:

– Visame pasaulyje daugelis žmonių tarnauja įvairiems dievams ir stabams. Mes, krikščionys septintosios dienos adventistai, turime išmokyti juos tarnauti tikrajam Dievui. Paklauskime, kaip žmonės iš _____ (šalies pavadinimas) sužino apie Jėzų.

Aukų surinkimas

Atkreipkite vaikų dėmesį į tai, kad Dievui tarnauti galime įvairiai. Kai mes dalijamės tuo, ką turime, su kitais, mes tarnaujame Dievui.

Malda

Pasimelskite su mokiniais už jų reikmes. Vienas iš mokinių gali užbaigti maldą.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ (TĘSINYS)

VAIZDELIS: „DAR VIENAS ŠANSAS“

Dalyviai: Karolis, Arvydas ir Justinas.

Justinas. Sveiki! Sveiki!

Karolis. Kodėl tu toks linksmas, Justinai?

Justinas. Todėl, kad aš dirbu ten, kur dirba mano mama.

Arvydas. Labas, Justinai. Tai iš tikro gera naujiena.

Karolis. O aš vis ieškau kito darbo. O ką tu darysi, Justinai?

Justinas. Tai nelabai įdomu. Aš turėsiu sutikti žmones prie įėjimo į kompaniją ir palydėti juos iki kabineto. Bet už tai man mokės!

Karolis. O tu nedirbi, Arvydai?

Arvydas. Hm... taip. Aš dirbau, bet mane atleido.

Karolis. Tai blogai, o kasgi atsitiko?

Arvydas. Aš kažką padariau ne taip. Prisirašiau sau daugiau valandų, per kurias nedirbau.

Justinas. Ir ką, tu dėl to labai gailiesi?

Arvydas. Taip. Aš netgi grąžinau visus pinigus atgal.

Karolis. Tai gerai. Bet ar apie tai viršininkas žino?

Arvydas. Taip. Vakar aš jį mačiau, ir jis pasakė, kad man dar duos vieną galimybę.

Justinas. Reiškia jis tau atleido. Tai puiku, drauguži!

Arvydas. Taip, ir aš džiaugiuosi, kad jis gailestingai su manimi pasielgė.

Sakykite:

– Arvydo istorija truputį panaši į tą istoriją, kurią šią savaitę mes mokėmės. Žydai blogai pasielgė, bet jie sugrįžo pas Dievą ir prašė atleidimo. Ir Dievas jiems atleido. Todėl, kad Jėzus sutiko mirti už visų mūsų nuodėmes.

Atminkite:

Svarbiausia tarnavimo Dievui dalis yra mūsų nuodėmių išpažinimas Jam ir Jo pašlovinimas už gautą atleidimą.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Tegul mokiniai iš eilės garsiai skaito Ezros 9, 1–5.

Paklauskite:

– Ezra, išgirdęs apie žmonių nuodėmes, perplėšė savo drabužius ir nusirovė šiek tiek plaukų nuo galvos ir barzdos. Kaip jūs manote, kodėl jis taip padarė? (Artimuosiuose Rytuose tai buvo toks būdas išreikšti savo nepritarimą, nusivylimą.)

– Kaip šiandien nusivylę žmonės elgiasi? Pavyzdžiui, jūsų mamos, tėčiai, jūsų mokytojai, viršininkai, karaliai, prezidentai, premjerai ministrai?

Sakykite:

– „Ezra vadovavosi aukščiausiais ir šventais principais, ir viską, ką tik jis darė, darė nuoširdžiai mylėdamas žmones. Gailestingi ir nuoširdūs santykiai su nusidėjusiais žmonėmis gali būti pamoka kiekvienam iš mūsų. Dievo tarnai turi likti tvirti, kaip uola, jeigu yra pažeidžiami tiesos principai, bet tuo pačiu metu jie turi rodyti gailestingumą ir kantrumą.“ (E. Vait „Pranašai ir karaliai“ 623 p.) (Skaityti Ezros 9, 5–15).

Paklauskite:

– Tai buvo Ezros malda už žmones. Atkreipkite dėmesį, kad malda sudaryta iš trijų dalių. Gal kas nors pasakys man, kokios tai buvo dalys? (Išklauskite atsakymus).

Sakykite:

– Ezros 9, 5–9 – tai pirmoji dalis, kurioje aprašoma tautos istorija. Ezros 9, 10–12 – antroji dalis. Joje išvardijama tai, ką Dievas padarė Izraelio tautai. Ezros 9, 13–15 – trečioji dalis. Joje pripažįstama tautos kaltė ir išreiškiama garbė Viešpačiui. Pasižiūrėkite į mūsų šalį. Jeigu vienam iš vadovų tektų melstis už mūsų tautos nuodėmes, ką jis pasakytų? Pasiskirstykime į tris grupes ir kartu pasimelskime Dievui. Kiekvienai grupei skirkite atitinkamą maldos dalį. Skirkite 5–6 minutes laiko, o paskui tegul jie papasakoja visiems mokiniams, už ką meldėsi. Jeigu dar turėsite šiek tiek laiko, tegul mokiniai iš naujo paskaito pasakojimą. Jeigu nėra laiko, trumpai papasakokite istorijos pabaigą. (Ezros 10 skyrius). (Skaityti Ezros 10, 1–6.)

Paklauskite:

– Ar ne per žiaurus buvo įsakymas išvaryti žmonas ir vaikus? Taip ar ne? (Taip, kurgi jie galėjo eiti? Vaikai negalėtų matyti savo tėvų. Ne, todėl, kad Dievas norėjo parodyti izraelitams, kad dėl jų nepaklusnumo visa tai įvyko. Ir todėl jų žmonos ir vaikai patyrė išsiskyrimo skausmą).

– Kodėl Ezra nustojo valgyti ir gerti? (Tai buvo dar vienas būdas išreikšti sielvartą). Dėl ko Ezra reikalavo pasninkauti? (Perskaitykite Ezros 10, 7–12).

Paklauskite:

– Kodėl už tai, jei kas neatvyko į susirinkimą, grėsė prakeikimas? (Parodykite, ant kiek svarbi buvo ši priemonė, šis renginys).

– Kodėl neužteko išpažinimo ir atgailos tiktai vieno Ezros? (Žmonės turi turėti asmeninius, tiesioginius santykius su Dievu. Jie patys turi melsti atleidimo).

– Kodėl buvo taip svarbu, kad žmonės asmeniškai išpažintų savo nuodėmes? (Ezra ne visada

būtų greta, o žmonėms reikia sudaryti asmeninius santykius su Dievu). (Skaityti Ezros 10, 13–17.)

Sakykite:

– Dėl lietaus žmonės paprašė pakeisti reikalavimus. Kaip Dievas atsižvelgė į šį prašymą? Nors Dievas buvo tvirtas Savo reikalavimams, bet buvo ir gailėstingas. Jis nenorėjo, kad žmonės mirktų po lietumi. Jis taip pat norėjo, kad viskas būtų padaryta tinkamai. Žmonių išsiuntimas į namus reiškė – geriau išspręsti jų nuodėmių problemą.

Paklauskite:

– Skaitydami Ezros knygą, ką naujo mes sužinome apie nuodėmių išpažinimo svarbumą, tarnaujant Dievui? (Priminkite visus atsakymus.)

Sakykite:

– Susipažinkime su žmonėmis, kurie nusivylę sunkiu metu išreiškė savo jausmus perplėšdami drabužius ir raudami plaukus, panašiai kaip Ezra. Ant lentos užrašykite žodžius: „tekstas, žmogus, priežastis“ trijų stulpelių lentelėje. Po to, kai pirmoje grafoje užrašysite Biblijos tekstą, mokiniai turi surasti savo Biblijoje ir iš eilės užpildyti kitas dvi grafas.

Tekstas	Žmogus	Priežastis
Pr 37, 29	Rubenas	Broliai pardavė Juozapą;
Pr 37, 34	Jokūbas	Sūnūs pasakė, kad Juozapas mirė;
Jozuės 7, 4–6	Jozuė	Izraelitai pralaimėjo kovą todėl, kad Dievas nebuvo su jais;
Esteros 3, 13; 4, 1	Mordechajus	Visi žydai turėjo būti sunaikinti;
Jobo 1, 18–20	Jobas	Visi jo vaikai buvo nužudyti;
Mato 26, 65	Vyriausias kunigas	Jis pasakė, kad Jėzus piktažodžiauja;

Sakykite:

– Tai buvo netikėtas poelgis, nes vyriausiems kunigams pagal Įstatymą draudžiama plėšti savo drabužius. (žr. Kun 21, 10; Neh 13, 23–25. 30.) Nehemijas turėjo tokią pat problemą kaip ir Ezra, bet ją išsprendė kitaip, todėl, kad jis turėjo kitą tikslą. Ezra išardė santuokas tarp žydų ir kitų tautybių žmonių. Nehemijas bandė apsaugoti juos nuo panašios klaidos.

Paklauskite:

– Kaip tautos vadovai paprastai išreiškia savo sielvartą? (Kunigai meldžiasi, žmonės išpažįsta savo nuodėmes ir prašo atleidimo).

Atminkite:

Svarbiausia tarnavimo Dievui dalis yra mūsų nuodėmių išpažinimas Jam ir Jo pašlovinimas už gautą atleidimą.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

PRIESAIKA

Paklauskite:

– Kas yra priesaika? (Skirkite mokiniams laiko atsakymams). Pasižiūrėkime, ar nepadės mums šis žaidimas geriau suprasti, kas tai yra.

Žaidimas

Kambaryje išdėliokite keletą galvosūkių, kryžiažodžių ar žaidimų knygų. Paskui kiekvienos poros mokinių po vieną ranką suriškite kartu minkštu raišteliu. Paprašykite jų laisvas rankas pakelti ir pažadėti vienas kitam: „Aš pažadu likti su tavimi.“ Tegul mokiniai pasirenka bet kokį veiksmažodį: skaito knygą, sprendžia kryžiažodžius, žaidžia žaidimus, išdėliotus kambaryje. Ir tuo tegul užsiima kokias penkias minutes, kad pajautų to pažado esmę.

Paklauskite:

- Kaip jūs jautėtės, būdami poroje su kitu žmogumi?
- Ar tai panašu į priesaiką, kurią jūs su kuo nors sudarote? (Leiskite mokiniams atsakyti, o paskui juos atriškite.)

Sakykite:

- Istorijoje, kurią šią savaitę mes tyrinėjome, žmonės sudarė sandorą su Dievu taip, kaip Jis prašo.

Paklauskite:

- Kokią sandorą su Dievu jūs norėtumėte sudaryti šiandien? (Perkirpkite juosteles į dvi dalis ir kiekvienam duokite pusę).

Sakykite:

- Pasiimkite šiuos raištelius prisiminimui tos sandoros, kurią su mumis sudarė Dievas. Mums reikia prisiminti, kad svarbiausia tarnavimo Dievui dalis yra mūsų nuodėmių išpažinimas Jam ir Jo pašlovinimas už gautą atleidimą.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS**AŠ GAILIUOSI**

Laikas nuo laiko mes visi klystame ir padarome klaidų. Dievas pataria mums prašyti atleidimo, kreipiantis į tris asmenis: į Jį, į tą, kurį mes nuskriaudėme, ir į save. Išdalykite visiems popieriaus lapus ir pieštukus.

Sakykite:

- Kiekvienas turite parašyti laišką tam, kurį įžeidėte, ir paprašyti atleidimo. (Šiame užsiėmime turi dalyvauti suaugusieji ir sekti mokinių elgesį. Iš anksto paruoškite vokus. Jei yra galimybė, užklijuokite ant vokų ir pašto ženkliukus. Kai visi parašys laiškus ir įdės juos į vokus, tegul mokiniai, laikydami rankose vokus, atsiklaupę pasimeldžia. Paprašykite Šventosios Dvasios paveikti laiškų gavėjus, kad atleistų už padarytą jiems skriaudą. Taip pat melskitės ir prašykite Dievo, kad mokiniai suprastų, jog Dievas jų nusikaltimus ištrynė iš Savo atminties knygos).

Sakykite:

- Kai mes išpažįstame savo nuodėmes ir prašome Dievo atleisti, tai Jis daugiau jų neatsimena. Žmonės ne visada sugeba nuoširdžiai atleisti, bet jeigu mes su kuo nors neteisingai elgiamės, tai mes turime prašyti, kad jie atleistų.

Kvietimas:

- Mums reikia visada išpažinti Dievui savo klaidas, gauti Jo atleidimą, padėkoti ir šlovinti Jį už tai. Visa tai yra tarnavimo Dievui dalis.

PABAIGA

Apibendrinkite mokinių džiaugsmus ir išgyvenimus, kuriuos jie išsakė prieš pamoką. Jūs turite žinoti savo mokinių gimimo dienas, ypatingus įvykius ir pasiekimus, kad galėtumėte atžymėti juos klasėje.

Pasimelskite, kad kiekvienas mokinytis prisimintų, jog Dievas džiaugiasi, kai mes tikime, jog Jis mus labai myli.

TAI VISKAS, KO PRAŠAU

Draugystėje mes atskleidžiame Dievo meilę
Bendravimas

Įsimintina eilutė: „Tai Mano įsakymas, kad vienas kitą mylėtumėte, kaip Aš jus mylėjau. Nėra didesnės meilės, kaip gyvybę už draugus atiduoti“ (Jn 15, 12–13.).

Tyrinėjimo tekstai: Jono 15, 12–17.

Papildoma literatūra: E. Vait „Su meile iš Dangaus“ 423–435 p.

Pamokos užduotis

Išmokę šią temą, mokiniai privalo:

1. **Žinoti**, kad Jėzus dėl jų draugystės paaukojo Save;
2. **Norėti** būti tokiais draugais kitiems žmonėms, koku dėl jų tapo Jėzus;
3. **Imti** pavyzdžiu Jėzaus draugystę, bendraujant su kitais žmonėmis.

Pagrindinė mintis:

Jėzus prašo mūsų mylėti vienas kitą taip, kaip Jis mus myli.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Pasirinkite užsiėmimus, kurie tiktų jūsų bažnyčios sąlygoms.

A. SLAPTAS RANKOS PASPAUDIMAS

Dar iki žaidimo pradžios slapta paduokite dviem mokiniams po monetą.

Paprašykite jų, paspaudžiant rankas, perduoti monetas kuriems nors mokiniams. Mokiniai eina per klasę, spausdami vienas kitam rankas ir pasakydami savo vardus ir, pavyzdžiui, patiekalą, kurį jie mėgsta valgyti pusryčiams. Skirkite tam penkias minutes laiko. O paskui aptarkite.

Paklauskite:

– Ar galite pasakyti, pas ką buvo monetos? Kaip jūs bandėte gauti iš jų monetas?

Sakykite:

– Ankstyvųjų laikų bažnyčiose krikščionys naudojo specialų slaptą ženklą ar slaptažodį, kad atpažintų kitą krikščionį. Jiems buvo svarbu žinoti, kieno draugyste jie gali pasitikėti.

Paklauskite:

– Kodėl tai buvo taip svarbu? (Daugelis žmonių norėjo pakenkti krikščionims.)

Sakykite:

– Jėzus prašo mūsų mylėti vienas kitą taip, kaip Jis myli mus.

B. GIESMĖS IEŠKOJIMAS

Paskirstykite po 3–5 mokinius į grupes. Kiekvienai grupei išdalykite giesmynus. Mokiniai turi pasirinkti giesmę apie draugystę ir ją giedant ar skaitant, pabandyti suvaidinti.

Atneškite audiokasetes, kuriose įrašytos giesmės apie draugystę. Tegul mokiniai patys pasirenka, kurią giesmę nori suvaidinti. Galima pasirinkti tik vieną giesmę, bet įvairiai ją pavaizduoti.

NUOMONIŲ IŠKLAUSYMAS

Po vaidinimo apsvastykite su mokiniais, kodėl jie pasirinko būtent tokius judesius, ką jie tuo norėjo išreikšti. Padarykite išvadą: Jėzus prašo mūsų mylėti vienas kitą taip, kaip Jis mus myli.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ

Sakykite:

– Jėzus yra pats geriausias mūsų Draugas. Jis pasirinko aukščiausią bausmę – mirtį ant kryžiaus už mūsų nuodėmes. Jėzus nori, kad mes būtume draugais ir dalytumės su Juo savo paslaptimis. Mes galime parodyti savo draugystę, būdami paklusnūs Jo nurodymams – mylėti savo draugus, pasiaukoti dėl jų, kaip Jis pasiaukėjo dėl mūsų.

Ši pamoka skirta bendravimui.

Kai mes žinome, kad Jėzus yra mūsų Draugas, mes galime tapti geriausiais draugais kitiems žmonėms.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Meilė žmogui – tai Dievo meilės išraiška visoje mūsų žemėje. Kad meilė pasiektų šį pasaulį, kad mes taptume vienos šeimos vaikais, Šlovės Karalius susijungė su mumis. Ir tada išsipildo Jo atsisveikinimo žodžiai: „Mylėkite vienas kitą, kaip Aš jus pamilau.“ (Jn 15, 12) Kai mes mylim pasaulį, kaip tai darė Jis, tada mes išpildome Jo įsakymą. Mes paruošti Dangui, kadangi Dangus yra mūsų širdyse.“ (E. Vait „Su meile iš Dangaus“ 408 p.)

„Pirmasis Kristus įsakymas, kurį Jis davė Savo mokiniams aukštutiniame kambaryje: „Aš jums duodu naują įsakymą, kad jūs vienas kitą mylėtumėte: kaip Aš jus mylėjau, kad ir jūs taip mylėtumėte vienas kitą.“ Jiems buvo naujas, nes jie nemylėjo kito taip, kaip mylėjo juos Kristus. Tačiau Jo gyvenimas ir mirtis turėjo padėti jiems naujai suprasti meilę. Jo pasiaukojimo šviesa suteikė įsakymui mylėti vienas kitą naują prasmę.“ (Ten pat 433 p.)

LAIKAS PASIDALYTI PATYRIMU

Draugiškas bendravimas

Paskatinkite mokinius laisvai dalytis savo asmeniniais patyrimais.

Giesmių giedojimas

Giedokite savo mėgstamas giesmes.

Misijos žinios

Sakykite:

– Kaip Dievo vaikai, mes esame pašaukti būti misionieriais. Misija – tai ne visada lengva kelionė. Bet kai Jėzus eina kartu su mumis, tai nors ir kelias pavojingas, mes esame patikimose rankose. Šiandien pasiklausykime, kaip Dievo vaikai _____ (užrašykite šalies pavadinimą) eina tuo keliu. (Panaudokite bet kokias turimas žinias apie misionierių darbą.)

Aukų surinkimas

Sakykite:

– Dievo draugai mėgsta padėti kitiems. Vienas iš būdų suteikti pagalbą kitiems, tai paaukoti jiems.

Malda

Dar prieš užsiėmimus pasiūlykite kai kuriems mokiniams pasimelsti per pamoką. Sakykite, kad jie įdėmiai klausytų jūsų nurodymų maldos metu, kad tiksliai galėtų žinoti, ką reikia daryti.

Sakykite:

– Sakoma, kad mes turime kalbėti su Dievu, kaip su geriausiu savo Draugu.

Paklauskite:

– Kaip mes kalbamės su savo draugais?

Sakykite:

– Prieš melddamasi pasirinkite patogią padėtį. (Priminkite mokiniams, kad melstis reikia nuolankiai nusižeminus.) Jūs galite atsiklaupiti, sustoti ratu, susikibti rankomis, atsisėsti ant grindų, prisiglausti prie sienos arba atsisėsti taip, tartum rankoje laikydami telefono ragelį. _____ (mokinio vardas) pradės, o jūs galite juo sekti, jeigu pajausite, kad to norite. Aš jūsų maldą užbaigsiu.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ (TĘSINYS)**VAIZDELIS**

Dalyviai: Mama, Andrius.

Mama. Andriau! Paimk apelsiną ir pasidalyk su sesute.

Andrius. Bet jis nepasidalijo į lygias dalis! Viena pusė didesnė, o kita mažesnė!

Mama. O tu pasidalyk su Eva „krikščioniškai“.

Andrius. O kaip yra „krikščioniškai“?

Mama. Duok jai didesniąją dalį.

Andrius. Mama! Paimk tą apelsiną ir duok jį Evai! Tegu ji pasidalija su manimi krikščioniškai.

NUOMONIŲ IŠKLAUSYMAS**Paklauskite:**

– Kas buvo patekęs į panašią situaciją? Ar su visais jūs norite dalytis krikščioniškai? Ar mėgstate kažką duoti kitiems?

Sakykite:

– Šiandieną kalbėsime apie tai, kaip būti tokiu draugu kitiems žmonėms, kokiu mums buvo Jėzus.

Atminkite:

Jėzus prašo mūsų mylėti vienas kitą taip, kaip Jis mus myli.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Perskaitykite Jono 15, 12–17.

Sakykite:

– Pakalbėkime šiandien, ką reiškia žodžiai „Paaukoti savo gyvybę už draugus“. Be Jėzaus, ar kada nors girdėjote, kad kas atidavė savo gyvybę už kažką kitą? Unikaliu būdu Jėzus atidavė Savo gyvybę už kitus. Jis mirė, kad visas pasaulis būtų išgelbėtas nuo sunaikinimo. Kaip mes kam nors kitam galime perduoti gyvybės dovaną, nenumirštant patiems? (Paskatinkite juos turėti draugiškus santykius su Jėzumi, duoti kraujo, atsisakyti laisvo laiko, kad galėtų padėti kitiems, kuriems reikia, duoti pinigų, kuriuos taupėme kažkokioms prekėms įsigyti, prisiimti bausmę už draugą, apmokėti savo draugo skolas.)

Sakykite:

– Jėzus prašo mūsų mylėti vienas kitą taip, kaip Jis myli mus. Suskirstykite mokinius į mažas grupes, kurios galėtų paskaityti šiuos tekstus: 2Tim 1, 16–18; 1Kar 20, 42; 1Kar 18, 1–4; Pat 17, 17; Pat 27, 10; Jok 2, 23.

Paklauskite:

– Ką reiškia būti draugu? Ką daro draugas? (Išklauskite atsakymus)

Sakykite:

– Suraskime Biblijoje tekstus apie draugystę ir paskaitykime. Šios draugystės apibūdinimą

palyginkite su tuo, ką jūs žinote apie Jėzų. (Paskirkite metraštininkus, kurie tyrinėjimo išvadas paskelbtų visiems mokiniams. Tegul kiekvienas savo grupėje padarytas išvadas paaiškina.)

Sakykite:

– Jėzus yra pavyzdys mums visur. Jėzus prašo mūsų mylėti vienas kitą taip, kaip Jis myli mus.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

DISKUSIJA

Aptarkite šias situacijas:

1. Jūs kantriai stovite eilėje, o Romas – berniukas, kuris didžiuojasi tuo, kad nepripažįsta Jėzaus, aplenkdamas kitus, atsistoja eilėje prieš Marką. Markas nori apsiginti ir parodyti Romui jo vietą. Vėliau jis suabejojo, ar teisingai pasielgė. Kokią pamoką galime gauti mes, būdami Marko vietoj?

2. Kristina buvo jūsų geriausia draugė. Bet vėliau ji pradėjo elgtis niekingai ir netgi nenorėjo to pripažinti. Jai reikia, kad kas nors ją pamokytų gerų elgesio taisyklių, todėl jums būtina tai padaryti. Ko jūs turite išmokyti ją? Kaip jūs jai apie tai pasakysite?

3. Romualdas nori, kad Julija padarytų tai, kas jai nepatinka. Ar ji tai turi daryti, norėdama likti jam gera draugė? Perskaitykite 1Kor 13 skyrių.

Paklauskite:

– Kaip jūs manote, kuri situacija buvo sunkiausia? Kas sunkiau – būti nemandagiu ir šurkščiu ar būti mylinčiu? Pagalvokite, kaip būtų pasielgęs Jėzus kiekvienoje iš šių situacijų?

Sakykite:

– Jėzus prašo mūsų mylėti vienas kitą taip, kaip Jis myli mus.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

PAŠTAS

Kartu su mokiniais sustokite į ratelį. Kiekvienam iš jų duokite popieriaus lapą. Tegul lapo viršuje mokiniai užrašo savo vardus ir sulanksto lapą. (Užrašyti galima ir stovint, uždėjus lapą ant kito mokinio nugaros.) Surinkite lapus į voką ar į dėžutę. Paskui kiekvienas mokinys išsiima lapą su užrašytu kito mokinio vardu. Ant to lapo jis toliau rašo paguodos, padrąsinimo žodžius, komplimentus, palinkėjimus. Po to vėl surinkite lapus ir sudėkite į dėžutę, o po to išdalykite juos adresatams.

NUOMONIŲ IŠKLAUSYMAS

Tegul kiekvienas paskaito savo lapo užrašus.

Paklauskite:

– Ką jūs jautėte, kai rašėte? Ar lengvai parinkote žodžius, norėdami išreikšti savo jausmus? Ar jūs su džiaugsmu tai rašėte, ar nesinorėjo tai daryti? Kodėl? Ką jūs jautėte skaitydami tai, kas parašyta? Ar tikite tuo, kad ten parašyta tiesa?

Sakykite:

– Jėzus prašo mūsų mylėti vienas kitą taip, kaip Jis myli mus.

PABAIGA

Apibendrinkite mokinių džiaugsmus ir išgyvenimus, kuriuos jie išsakė prieš pamoką. Papasakokite vieną ar du svarbius momentus iš Biblijos pamokų. Jūs turite žinoti savo mokinių gimimo dienas, ypatingus įvykius ir pasiekimus.

Prašykite Dievo padėti visiems mokiniams patirti draugystę su Jėzumi, kuri suteiks jiems jėgų ir sustiprins draugystę su kitais žmonėmis.

VIDURNAKČIO DRAUGAS IŠ GALILĖJOS

Draugystėje mes atskleidžiame Dievo meilę
Bendravimas

Įsimintina eilutė: „Bičiulis visada bičiulis, bet brolis gimęs vargu dalytis“ (Pat 17, 17).

Tyrinėjimo tekstai: Luko 11, 5–13.

Papildoma literatūra: Uljamas Barklis, Kasdieninio tyrinėjimo Biblijos pamokos; Luko evangelija 145, 146 p.

Pamokos užduotis

Išmokę šią temą, mokiniai privalo:

- 1. Žinoti**, kad būti tikru draugu, reiškia būti juo ne tik kai patogiu, bet ir nepatogu;
- 2. Norėti** likti tikru draugu bet kokiomis aplinkybėmis;
- 3. Padėti** visiems draugams bet kuriuo metu.

Pagrindinė mintis:

Dievas mus myli visada, ir mes norime atspindėti Jo meilę bei dalytis ja su kitais.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Pasirinkite tokį užsiėmimą, kuris atitinka jūsų situaciją.

A. TIKĖJIMO, DRAUGYSTĖS IŠBANDYMAS

Pasirinkite keturis fiziškai stiprius mokinius. Duokite jiems virvutę. Už vieno virvės galo turi paimti trys mokiniai, už kito virvės galo vienas mokinytis.

Sakykite:

– Pradedame sulig trim! Vienas, du, trys – traukit!

Paklauskite:

– Kaip mums „suteikti jėgų“ tam virvės galui, kuris „silpnėsi“? (Tegul už to „silpnojo“ virvės galo įsitveria dar vienas mokinytis, po to duokite dar vieną signalą traukti virvę.)

Sakykite:

– Pradedame sulig trim! Vienas, du, trys – pradedat!

Paklauskite:

– Ką mes dar galime padaryti, kad sustiprintume „silpnąjį“ virvės galą? Pridėkite vis po vieną mokinį iki tol, kol virvės abiejuose galuose jėgos susilygins ir nebus stipresnės viena už kitą.

Paklauskite:

– Kiek buvo nuoseklūs mūsų veiksmai? Ar draugystė gali būti tokia nelygi, kaip šis žaidimas? (Kai kurie žmonės šiandien yra jums draugai, o rytoj – ne.)

Sakykite:

– Dievas myli mus visada, ir mes norime atspindėti Jo meilę bei dalytis ja su kitais.

B. AŠ TEN NEBUVAU

Jeigu jūsų grupėje daugiau nei 15 mokinių, tai suskirstykite juos į dvi ar daugiau grupių. Kiekvienai grupei duokite po 10 nebrangių saldainių, kriauklelių ar lipdukų. Iš eilės kiekvienas mo-

kinys papasakoja tokius įvykius, kuriuose jis nebuvo, nedalyvavo, nepatyrė, bet daugelis žmonių tai daro. (Pavyzdžiui, pietūs populiariame restorane, zoologijos sodo aplankymas, skridimas lėktuvu, susitikimas su įžymybėmis.) Tas, kuris turėjo panašų patyrimą, atiduoda jam vieną daiktą.

Paklauskite:

– Ką jūs jautėte, kai jums nepavyko patirti to, ką jau patyrė visi likusieji? Kaip jautėtės gaudami saldainį ar dar ką nors? Ar patiko dalytis saldainiais su tais, kuriems mažiau sekėsi nei jums? Panašu tai ar ne, kaip Dievas elgiasi su mumis? Į tai, kaip mes elgiamės su savo draugais?

Sakykite:

– Dievas mus myli visada, ir mes norime atspindėti Jo meilę bei dalytis ja su kitais.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ

Sakykite:

– Jėzus mokė Savo mokinius, pasakodamas palyginimus. Mūsų pasakojimas apie žmogų, kuris atėjo pas draugą naktį pasiskolinti duonos. Jėzus taip pat minėjo, kad tėvai turi būti pasiruošę savo vaikui pateikti geras tiesas ir elgesio taisykles. Šie pavyzdžiai mums rodo, kad Dievas pasiruošęs ir nori mus apdovanoti geromis dovanomis.

Ši pamoka skirta tarnavimui.

Kai mes padedame savo draugams jų reikmėse, patogiu tai mums ar ne, tai mes skleidžiame Dievo meilę. Daug kartų padėjome savo draugams, kai tai mums buvo nesunku. Yra žmonių, kurie tokiais lieka iki to laiko, kol jiems yra patogiu. Mes norime būti tikrais draugais bet koku laiku, kiek tai mums bekainuotų.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Kad nekepintų vidudienio saulė, keliautojai dažniausia keliaudavo vakarais. Jėzaus pasakojime vienas keliautojas atvyko pas savo draugą apie vidurnaktį. Rytuose svetingumas yra šventa pareiga. Ten nepakanka aprūpinti žmogų pirmo būtinumo reikmėmis. Svečius reikia aprūpinti dosniai. Kaimuose duoną kepdavo namuose. Ir kepdavo tiek, kad užtektų tai dienai, nes vėliau duona prarasdavo šviežumą ir jau niekas nebenorėdavo jos valgyti.

Namo gyventojui toks vėlus keliautojo atvykimas sudarė sudėtingą situaciją, kadangi jo sandėliukas buvo tuščias ir jis negalėjo atlikti šventos svetingumo pareigos.

Palestinoje pats neturtingiausias namelis buvo vieno kambario su vienu mažu langeliu. Paprastai grindys buvo plūkto molio, padengtos nendrėmis ir meldais. Kambarys buvo perskirtas į dvi dalis, bet ne pertvara, o žema platforma. Du trečdaliai buvo lygūs su žeme, o viena trečioji dalis buvo truputį aukštesnė. Ant paaukštinto visą naktį medžio anglimis kūrenosi krosnis, o aplink ją miegojo šeimos nariai, ne lovose, o ant specialių paklotų, patiestų ant grindų. Šeimos buvo didelės, ir kad būtų šilčiau, jie glaudėsi vienas prie kito. Jeigu kuris nors vienas atsikeldavo, tai tuo pažadindavo ir visą šeimą. Be to, kaimuose buvo paprotys nakčiai į namus atvesti gyvulius: vištas ir avis. Tokiu būdu, nenuostabu, kad tik atsigulęs miegoti žmogus nenorėjo atsikelti“. (Uljamus Barklis, Kasdieninio tyrinėjimo Biblijos serijos: Luko Evangelija 145,146 p.)

LAIKAS PASIDALYTI PATYRIMU

Draugiškas bendravimas

Paskatinkite mokinius laisvai dalytis savo asmeniniais patyrimais.

Giesmių giedojimas

Giedokite savo mėgstamas giesmes.

Misijos žinios

Panaudokite bet kokias turimas žinias apie misionierių veiklą.

Sakykite:

– Mes turime būti pasiruošę pasakoti savo draugams, kurie dar nepažįsta Jėzaus, kad yra tas, kuris juos myli. Misionieriai pasakoja kitiems žmonėms apie Jėzų ir Jo meilę. Šiandien mes pasiklausykime _____ (šalies pavadinimas) žmonių, kurie dalijasi Dievo meile.

Aukų surinkimas

Sakykite:

– Mūsų pasaulinė bažnyčia – tai tikinčiųjų visuomenė. Priklausymas tai organizacijai įtraukia dalyvavimą bendruose veiksmuose. Mes galime padėti bažnyčiai įgyvendinti numatytus tikslus, aukodami savo lėšas.

Malda

Tęskite maldos tarnavimą, pradėtą ketvirčio pradžioje. Prisiminkite, kad reikia atžymėti atsakymus į maldas. Paprašykite mokinius sustoti ratu ir trumpai pasimelsti.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ (TĘSINYS)

VAIZDELIS

Dalyviai: Edgaras, Domantas, Ovidijus, Agnė.

Edgaras. Taigi vakar miške mes gerai praleidome laiką.

Domantas. Taip, tik truputį kojas skauda, bet užtai mes laimėjome.

Ovidijus. Domantai, man reikia informacijos apie mažas tautas.

Agnė. Nespėjai pasisveikinti ir jau iškart prie reikalų. Kas per skubotumas?

Ovidijus. Man šiandien reikia parašyti referatą.

Agnė. Kažkaip per vėlai susivokei, ar ne?

Ovidijus. Žinau, bet man reikėjo skubiai nuvykti pas giminaičius.

Agnė. Tai tavo vienintelis pasiteisinimas?

Domantas. Agne, nebūk tokia rūsti!

Edgaras. Agne, turėk gi širdį! Taip su draugais nekalbama.

Agnė. Atleisk, Ovidijau.

Ovidijus. Viskas tvarkoje.

Domantas. Ne, ne viskas. Ovidijau, eime su manim, aš tau duosiu knygą referatui.

Edgaras. Agne, bet kuriuo atveju reikia stengtis padėti žmogui, o ypač draugui.

Paklauskite:

– Ar kada nors girdėjote panašius atsiliepimus, kaip Agnė atsiliepė į Ovidijaus problemą? Pagalvokite, ką jautė žmogus, gavęs panašų atsakymą? Kaip Agnė turėjo atsakyti draugui?

Sakykite:

– Dievas myli mus visada, ir mes norime atspindėti Jo meilę, dalydamiesi ja su kitais.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Sakykite:

– Šiandien paskaitysime pasakojimą iš Luko Evangelijos 11, 5–13. Jūs iš savo Biblijų galite sekti manimi. Kiekvieną kartą, kai išgirsite žodį „draugas“, turite sakyti chorą: „Draugus pažinsi bėdoje!“ (Perskaitykite pasakojimą ir leiskite mokiniams aptarti. Paaiškinkite, ką turėjo daryti namo

šeimininkas, kad galėtų paimti duoną. Papasakokite, kaip atrodė jo namai. Panaudokite informaciją iš šios pamokos papildomos medžiagos mokytojams.)

Paklauskite:

– Ar iš šios istorijos supratome, kaip turime artintis prie Dievo? Kokį dar atsakymą galėjo duoti žmogus, kurį pažadino nakčia? Ar šio žmogaus atsiliepimai panašūs į tai, kaip atsiliepia į mūsų reikmes Dievas? (Galbūt šis pasakojimas parodo kontrastą tarp to, kaip žmonės atsiliepia į vienas kito reikmes, ir kaip į jas atsiliepia Dievas.)

Sakykite:

Atminkite:

Dievas mus myli visada, ir mes norime atspindėti Jo meilę bei dalytis ja su kitais.

Lentoje ar ant popieriaus lapo sudarykite dvi grafas. Vieną įvardykite raide „A“, o kitą raide „B“. Grafoje „A“ užrašykite šiuos tekstus: Jono 15, 3; Jobo 6, 14; Patarlių 17, 17; 18, 24; 27, 6. Tegul mokiniai šiuos tekstus perskaito. Po to apsvarstykite eilutėse paminėto draugo charakteristiką. Grafoje „B“ prieš atitinkamą eilutę užrašykite charakteristiką, kurią jūs pastebėjote.

Paklauskite:

– Ar jūs turite draugą, kuriam tiktų šios charakteristikos? Parašykite ką nors iš to draugo veiksmų.

– Ar tokios charakteristikos tinka jums? Kokių savybių jums dar trūksta?

Sakykite:

– Dievas mus myli visada, ir mes norime atspindėti Jo meilę bei dalytis ja su kitais.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

Diskusija

Suskirstykite mokinius grupėmis. Kiekvienai grupei duokite kortelę, ant kurios užrašykite vieną situaciją. Tegul grupėje apsvarsto scenarijų ir suranda du problemos sprendimo būdus. Ap-svarstę, tegu savo sprendimus praneša visiems mokiniams. Visi mokiniai dalyvauja svarstymo procese ir pasiūlo papildomus sprendimo variantus.

1. Jūsų draugė nori pasipuošti vakarėlyje jūsų mėgstamiausia suknele. Bet jūs žinote, kad ji neatsargiai elgiasi su daiktais. Ką jūs darysite?

2. Metas pietauti. Jūs girdite, kaip jūsų mama kalba telefonu. Skambina šeimos draugas ir sako, kad už valandos jis čia atvyks. Kartu su juo atvyksta dar trys jo draugai, kurie padeda jam jo reikaluose. Namuose neypatinga švara ir valgio pietums užtenka tik savo šeimai. O taip pat nėra ir pinigų produktams nupirkti. Ką jūs patartumėte, kaip mama turėtų atsakyti?

3. Jūsų draugas vartoja narkotikus. Jis vagia ir meluoja, kad patenkintų savo norus. Jis pabėgo iš savo namų ir nori pagyventi pas jus kurį laiką. Kaip jūs patartumėte savo tėvams atsakyti tokiam draugui?

4. Pagaliau jūs turite savo kambarį. Bet jūsų draugo šeima neteko būsto, jų namai ir visas turtas sudegė. Jie negali gyventi viešbutyje, nes neturi pinigų. Jūsų tėvai siūlo jums užleisti kambarį ir pagyventi keletą mėnesių su seserimi ar broliu. Tuo tarpu draugo šeima per tą laiką susi-rastų naują butą. Kaip jūs jausitės? Ką jūs pasakysite?

Leiskite mokiniams apsvarstyti sprendimų variantus ir pranešti visiems. Pasistenkite pabrėžti, kad sprendimas duoti žmogui tai, ko jis nori, ne visada yra pats geriausias būdas atspindėti Dievo meilę jam. Užbaikite svarstymus pagrindine mintimi: Dievas mus myli visada, ir mes norime atspindėti Jo meilę bei dalytis ja su kitais.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

NORIU, KAD TU BŪTUM ČIA

Suraskite žmonių, kurie nereguliariai eina į bažnyčią, adresus. Pasiklauskite Sabatos mokyklos mokytojų ar bažnyčios narių. Paruoškite būtinus reikmenis piešimui ir rašymui.

Sakykite:

– Aš taip džiaugiuosi, kad jūs šiandien atėjote į Sabatos mokyklą! Pasižiūrėkime, gal ko nors šiandien ir nėra su mumis? Aš turiu _____ (popieriaus, pašto atvirukų, sveikinimo atvirukų), kuriuos mes galime adresuoti _____ (panaudokite adresus ir vardus, kuriuos iš anksto paruošėte.)

Aš noriu, kad jūs parašytumėte trumpą sveikinimo laišką tam žmogui. Jeigu norite, galite nupiešti mažą piešinėlį. Po pamaldų šias atvirutes perduosim adresatams ar pasiųsim paštu. (Mokiniai gali atsisakyti ir pasiteisinti. Mandagiai priimkite visus protestus taip, kad jie nesijaustų kalti.)

Paklauskite:

– Ar mūsų veiksmai klasėje yra panašūs į ano žmogaus veiksmus tame pasakojime? Kas yra bendro tarp mūsų? Kuo skiriasi? (Išklausykite atsakymus.)

Sakykite:

– Dievas myli visada, ir mes norime atspindėti Jo meilę bei dalytis ja su kitais.

PABAIGA

Apibendrinkite mokinių džiaugsmus ir išgyvenimus, kuriuos jie išsakė prieš pamoką. Papasakokite vieną ar du svarbius momentus iš Biblijos pamokų. Jūs turite žinoti savo mokinių gimimo datas, ypatingus įvykius ir pasiekimus.

Paprašykite Dievo padėti kiekvienam Sabatos mokyklos nariui ateinančią savaitę būti tokiu draugu visiems žmonėms pagal Dievo meilės ir rūpinimosi pavyzdį.

11 pamoka

NEMATOMA KARALYSTĖ

Draugystėje mes atskleidžiame Dievo meilę
Bendravimas

Įsimintina eilutė: „Taip tešviečia ir jūsų šviesa žmonių akivaizdoje, kad jie matytų gerus jūsų darbus ir šlovintų jūsų Tėvą danguje“ (Mt 5, 16).

Tyrinėjimo tekstai: Mato 5, 1–16; 6, 17–26.

Papildoma literatūra: Elena Vait „Su meile iš Dangaus“ 185–195p.

Pamokos užduotis

Išmokę šią temą, mokiniai privalo:

1. **Žinoti**, kad Jėzaus draugai turi vertę, kuri skiriasi nuo pasaulietinės vertės;
2. **Norėti** pasikeisti Dievo meilės veikimu;
3. **Priimti** Dievo vertybes ir dalytis jomis su kitais.

Pagrindinė mintis:

Dievas mus myli, ir mes priimame Jo vertybes bei dalijamės jomis su kitais.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Suskirstykite po penkis – aštuonis mokinius grupėje. Kiekvienai grupei duokite korteles, markečius ir lipnią juostą.

Sakykite:

– Dievas yra nuostabus mūsų Draugas. Jis duoda mums pavyzdį, kaip mes turime elgtis su kitais žmonėmis. Ant kiekvienos kortelės užrašykite po vieną žodį, kuris apibūdintų gerą draugą, tokį gerą, koks jums yra Dievas. Pavyzdžiui: mandagus, ištikimas, geras, sąžiningas. Per dvi minutes užrašykite tiek žodžių, kiek tik galite sugalvoti. (Kol kas nesakykite mokiniams, kodėl jiems prireiks tiek daug kortelių. Sekite laiką ir sustabdykite truputį anksčiau nei dvi minutės. Surinkite neužpildytas korteles.)

Sakykite:

– Mes jau žinome, kad Jėzaus įžymusis kalno pamokslas kalba apie tai, kaip mes turime elgtis su kitais žmonėmis. Jis ir vadinasi „Kalno pamokslas“. Paimkite užpildytas korteles ir pastatykite aukštą kalną. Jūs galite naudotis tik kortelėmis ir lipnia juosta. Pasistenkite, kad ant kortelių užrašyti žodžiai gerai matytųsi. Jūs galite korteles lankstyti, perlenkti ar susukti jas.

Pasitirkinkite, kuri grupė pastatė aukščiausią bokštą. Po to sakykite, kad kiekvienos grupės nariai, atsistoję už savo bokštų, pabandytų juos nupūsti.)

Paklauskite:

– Kas lengviau, ar pastatyti draugystės bokštą, ar jį nuversti? Kas buvo sunkiausia statant bokštą? Ar užteko žodžių apie draugystę?

Sakykite:

– Dievas mus myli, ir mes priimame Jo vertybes bei dalijamės jomis su kitais.

B. SKONIO JAUSMAS

Dar prieš užsiėmimą pusei klasės mokinių paruoškite puodukus su vandeniu ir į vandenį įberkite skirtingais kiekiais cukraus ir druskos. Kažkam tai bus gaivus vanduo, kažkam tai saldus ar sūrus. Kiekviename kitame puoduke turi būti daugiau skonio papildų, negu pirmutiniuose. Į paskutinį puoduką nedėti jokių papildų.

Sakykite:

– Kai žmonės sėdėjo ant kalno, jie tikriausia jautė troškulį. Ir tikriausia ten buvo žmonių, pasiruošusių pasidalyti vandeniu. Įsivaizduokite, kad jūs esate ant kalno ir klausotės Jėzaus žodžių. Kažkas perduoda jums indą su vandeniu, ir jūs dėkodamas atsigeriate. Ką po Jėzaus pamokslo jūs pasakytumėte tam žmogui, kuris pasiūlė jums vandens?

Aš jums išdalysiu puodukus su vandeniu. Aš noriu, kad pusė klasėje esančių mokinių pasidalytų vandeniu su kitais mokiniais. Kai aš pasakysiu: „taip darydami esate palaiminti“, perduokite vandenį savo partneriui. Labai svarbu, kad visi vienu metu tai padarytų. Kai išgersite vandenį, padėkokite tam žmogui, kuris davė jums vandens. Paskui papasakokite visiems mokiniams, kokiais žodžiais padėkojo jums partneris.

(Leiskite mokiniams vienu metu perduoti vandenį savo partneriams. Mokiniai gali įvairiai reaguoti, kai kas išgėręs vandens jį išspjaus.)

Paklauskite:

– Koks buvo vandens skonis? Ką jūs jautėte jį paragavę? Ką jūs norėjote pasakyti savo partneriui? Ką jūs jam pasakėte? (Paruoškite švaraus vandens ir servetėlių, kad mokiniai galėtų išskalauti burną.)

Paklauskite:

– Kas įvyksta, kai cukraus ar druskos yra per daug? Kaip šis įvairaus skonio pajautimas padeda jums suprasti, kaip mes elgiamės su kitais?

Sakykite:

– Labai svarbu turėti nesugadintą skonio receptorių. Kaip jūs patys galėjote pastebėti, jis yra būtinas, kad galėtumėte atskirti malonų skonį nuo bjauraus.

Atminkite:

Dievas mus myli, ir mes priimame Jo vertybes bei dalijamės jomis su kitais.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ

Kartu su mokiniais perskaitykite Mato 5, 1–12.

Sakykite:

– Kalno pamoksle Jėzus parodė, kokie turi būti Jo karalystės gyventojai. Jis kreipėsi ir į Savo mokinius, ir į tuos, kurie Jį girdėjo pirmą kartą. Jėzus juos tikino, jog jeigu jie gyvens taip, kaip Jis nurodė, jie bus laimingi. Kristaus išsakyti Dievo karalystės principai skiriasi nuo visko, ką žmonės buvo girdėję. Jėzus sakė: „Palaiminti turintys vargdienio dvasią, jų yra dangaus karalystė“. Šie žodžiai traukė žmones prie Jo ir Jo karalystės.

Jėzus daiktus ir iliustracijas naudojo iš tuometinio žmonių gyvenimo būdo. Jis žinojo, kad kiekvieną kartą, kai žmonės pamatys ar panaudos tą daiktą, apie kurį kalbėjo Jėzus, jie prisimins Jo žodžius.

Ši pamoka skirta bendravimui.

Jėzaus kalno pamokslo pamokos sustiprina mūsų tarpusavio santykius su kitais žmonėmis. Kai Jėzus ir Jo principai vyrauja mūsų širdyse, jau šiame pasaulyje prasideda Dievo karalystė.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Kalno pamokslas, nors ir skirtas pirmiausia mokiniams, bet buvo pasakytas minioms girdint. Po apaštalių palaiminimo Jėzus nuėjo prie Galilėjos ežero. Ankstų rytą pradėjo rinktis žmonės, kurie buvo girdėję apie Jo darbus, iš Judėjos, iš pačios Jeruzalės ir netgi iš Persijos, Idumėjos, esančių į pietus nuo Judėjos, iš Tiro ir Sidono – finikiečių miestų, esančių Viduržemio jūros pakrantėje.“ (E. Vait „Su meile iš Dangaus“ 185 p.)

„Laukimo jausmas apėmė taip pat minią. Kalno pamokslu Kristus norėjo panaikinti tai, ką padarė klaidingas mokymas, ir paaiškinti klausytojams apie Savo karalystę. Negriaudamas jų Dievo karalystės vaizdinių, Jis išsakė jiems patiems sąlygas, kurias įvykdę, galėtų patirti laimę, leisdamas jiems patiems spręsti apie jos prigimtį. Kristus sakė, kad palaiminti yra tie, kurie pripažįsta savo dvasios skurdą ir jaučia poreikį būti išgelbėti.“ (Ten pat 186 p.)

LAIKAS PASIDALYTI PATYRIMU***Draugiškas bendravimas***

Paskatinkite mokinius laisvai dalytis savo asmeniniais patyrimais.

Giesmių giedojimas

Giedokite savo mėgstamas giesmes.

Misijos žinios

Panaudokite bet kokias turimas žinias apie misionierių veiklą. Priminkite savo mokiniams, kad per dvi savaites surinktos aukos bus skirtos atitinkamiems projektams. Kam tie projektai pašvęsti, perskaitykite misionierių tarnavimo ketvirčio plane.

Aukų surinkimas

Paimkite didelę dėžutę.

Sakykite:

– Šiandien mes kalbame apie kalno pamokslą. Vienas iš mums paliktų Jėzaus įsakymų yra įsakymas – neslėpkite savo šviesos. Uždekite žvakę ar įjunkite žibintą ir įdėkite jį į dėžutę.

Paklauskite:

– Matote, kodėl? Aukoti – tai vienas iš būdų leisti savo šviesai spindėti taip, kad kiti pajustų jos veikimą. Išimkite žvakę iš dėžutės. Paduokite dėžutę tam, kuris nori surinkti aukas. Galima visiems kartu pagiedoti.

Malda

Suskirstykite po 4–5 mokinius grupėmis. Kiekviena grupė sustoja ratu. Paprašykite, kad kiekvienas pasimelstų už šalia stovintį iš dešinės. Po to, jeigu yra laiko, pasimelskite kita linkme.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ (TĘSINYS)**VAIZDELIS**

Dalyviai: Inesa ir Rita.

Inesa. Sveika, Rita!

Rita. Labas, Inesa!

Inesa. Ar šiandien tu užeisi pas mane?

Rita. Ne, negalėsiu. Mano tėvai išvyko iki pat vakaro, o mane paliko prižiūrėti mažąjį broliuką.

Inesa. O kur išėjo tavo tėvai?

Rita. Jie klausys kažkokią paskaitą apie tai, kaip būti laimingiems, ar kažką panašaus.

Inesa. O aš kaip tik neseniai apie tai skaičiau.

Rita. Kur? Knygoje ar internete?

Inesa. Neatspėjai. Šios savaitės Sabatos mokyklos pamokoje.

Rita. Būtent kur?

Inesa. Pasižiūrėk „pirmadienis“ Mato 5, 1–16.

Rita. Palaimos įsakymas?

Inesa. Mano tėtė galvoja pavadinti jį Nematomos karalystės paslaptimis.

Rita. Nematoma karalystė? Man tai patinka.

Inesa. Žinai, tavo tėvai galėjo ir neiti į tas paskaitas. Jie paprasčiausiai galėjo paskaityti savo Biblijas.

Paklauskite:

– Kas yra karalystė? Kodėl Dievo karalystė yra nematoma?

Sakykite:

– Šiandien kalbėsime apie Dievo karalystę ir jos paslaptis, kurios daro mus laimingus.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Paprašykite vieną ar du mokinius garsiai perskaityti „Palaiminimus“ iš Mato 5, 1–12. Skaitant, kiti mokiniai pakelia į viršų nykščius, kai girdi teigiamus žodžius, ir nuleidžia juos žemyn, kai girdi neigiamus žodžius ar posakius. Dar prieš skaitymą visi savarankiškai susiranda teigiamus ir neigiamus žodžius.

1. Palaimintas (laimingas ar sėkmingas) - Į VIRŠŲ
2. Elgeta - ŽEMYN

3. Dangaus karalystė - | VIRŠŲ
4. Verkiantys - ŽEMYN
5. Bus paguosti - | VIRŠŲ
6. Nuolankūs - |VAIRIAI
7. Paveldės žemę - | VIRŠŲ
8. Alkstantys ir trokštantys (teisumo) - |VAIRIAI
9. Bus pasotinti - | VIRŠŲ
10. Gailestingi - | VIRŠŲ
11. Bus palaiminti - | VIRŠŲ
12. Tyraširdžiai - | VIRŠŲ
13. Matys Dievą - | VIRŠŲ
14. Taikdariai - | VIRŠŲ
15. Vadinami Dievo sūnumis - | VIRŠŲ
16. Persekiojami - ŽEMYN
17. Jus plūs ir varys - ŽEMYN
18. Neteisingai šmeiš - ŽEMYN
19. Džiaukitės - | VIRŠŲ
20. Būkite linksmi - | VIRŠŲ
21. Jūsų apdovanojimas - | VIRŠŲ

Gali kilti diskusija apie teigiamus ir neigiamus žodžius. Leiskite mokiniams tai apsvarstyti per minutę. Perskaitykite Mato 5, 3.

Paklauskite:

– Ką kalba mums Jėzus? Jis nukreipia pirštą žemyn, išgirdęs žodį „elgeta“? (NE.) Jėzus parodo mums, kad visada nykštį reikia nukreipti aukštyn. Ką mums sako 8 eilutė apie vargdienio dvasią? („Jų yra Dangaus karalystė“.) Kiek skiriasi Jėzaus žodžiai nuo to, ką paprastai kalba žmonės?

Sakykite:

– Dievas mus myli, ir mes priimame Jo vertybes bei dalijamės jomis su kitais.

Perskaitykite Luko 6, 17–24. Suraskite panašumus ir skirtumus tarp dviejų pamokslų variantų.

– Ar galėjo būti, kad Jėzus šį ar kitą kurį pamokslą sakė daugiau negu vieną kartą? Kodėl taip ir kodėl ne? | ką kreipėsi Jėzus, sakydamas pamokslą ant kalno? | neapsisprendusius, abejingus ar tvirtai pasiryžusius? Jis pavadino palaimintais vertindamas tik žmonių būklę ar pačius žmones? (Žmones). Kodėl? (Todėl, kad tikrai žmonės gali pripažinti Jėzų ir džiaugtis Jo palaimomis.)

Sakykite:

– Dievas mus myli, ir mes priimame Jo vertybes bei dalijamės jomis su kitais.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

Situacijų modeliavimas

Mokiniai poromis ar grupėmis sugalvoja scenarijų, kuriame atsispindi Nematomos karalystės paslaptys. Veiksmo vieta gali būti bet kur: namuose, mokykloje, bažnyčioje ar sporto aikštelėje. Mokiniai scenarijų tegul užrašo ant popieriaus lapo. Mokiniai suvaidina scenarijų arba paprastai papasakoja, paaiškina jį, pažymėdami, pabrėždami Nematomos karalystės paslaptis.

Paklauskite:

– Kas buvo sunkiau: sugalvoti, kaip pritaikyti Nematomos karalystės paslaptis, ar vaidinti pagal scenarijų? Kodėl?

Sakykite:

– Išvardykite žmonių savybes, sugebėjimus pritaikyti Nematomos karalystės paslaptis kasdieniniuose reikaluose.

Atminkite:

Dievas mus myli, ir mes priimame Jo vertybes bei dalijamės jomis su kitais.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS**APDOVANOJIMAI**

Padarykite 8 egzempliorius apdovanojimo sertifikatų (galima panaudoti atvirutes). Paaiškinkite mokiniams, kad jūs ketinate apdovanoti savo bažnyčios žmones, įteikti jiems Nematomos karalystės palaimų sertifikatą, apie kurį jūs skaitėte Mato 5, 5–10.

<i>Dangaus karalystė apdovanoja ištikimą krikščionį</i>	
<hr/>	
<i>už tai, kad jis turi „vargdienio dvasią“ ir supranta,</i>	
<i>kad jam labai reikia garbingos Dievo karalystės palaimų.</i>	
<i>Data</i> _____	<i>Parašas</i> _____

Visi kartu ar mažomis grupėmis su suaugusiu padėjėju apsvastykite kiekvieną charakteristiką, o taip pat ir žmogų, kuriam ši charakteristika tinka. Kiekvienam pasirinktam žmogui paruoškite po sertifikatą.

1. Turintys vargdienio dvasią tie, kurie ieško dvasinio peno. O jų apdovanojimas – Dangaus karalystė.

2. Verkiantys tie, kurie giliai išgyvena dėl savo dvasinės būklės, nusivylimų ar liūdesio. Apdovanojimas – paguoda.

3. Nuolankūs tie, kurie neabejodami paveda savo valią ir gyvenimą Dievui. Apdovanojimas – jie paveldės žemę, kai išdidumas jos nebevaldys.

4. Alkstantys ir trokštantys teismo tie, kurie ramiai, rūpestingai siekia teismo. Apdovanojimas – pasotinti Jėzaus gyvybės duona ir vandeniu.

5. Gailestingieji tie, kurie geri ir rūpinasi kitais. Apdovanojimas – malonė, gerumas, elgiantis su juo.

6. Nuoširdūs, tyraširdžiai tie, kurie savo gyvenime nepriima, atmeta, pasmerkia nuodėmę ir paveda ją Dievui. Apdovanojimas – pamatys patį Dievą. (Dabar jie mato Jį tikėjimo akimis.)

7. Taikdariai tie, kurie sutaiko žmones su savimi ir su Dievu, ir charakteriu yra panašūs į Dievą. Apdovanojimas – jie vadinsis Dievo sūnumis.

8. Persekiojami už tiesą tie, kurie nusigręžia nuo šėtono, susiduria su įvairiomis kliūtimis. Apdovanojimas – Dievo karalystė.

Praneškite savo mokiniams, kad turite 8 būdus gyventi Neregimoje Dievo karalystėje.

Suplanuokite kitą savaitę pasikviesti į Sabatos mokyklą tuos žmones, kuriuos jūs nusprendėte apdovanoti. Padėkite mokiniams nuspręsti:

1. Kaip surengti apdovanojimą.
2. Kaip pakviesti apdovanojamuosius.
3. Paskirti žmones, kurie išdalys kvietimus ar pakvies telefonu.
4. Paskirti žmones, kurie paruoštų trumpą kalbą, paaiškinančią, už ką įteikiami apdovanojimai.
5. Išvalyti ir paruošti klasę sertifikato įteikimui.

PABAIGA

Apibendrinkite mokinių džiaugsmus ir išgyvenimus, kuriuos jie išsakė prieš pamoką. Jūs turite žinoti savo mokinių gimimo datas, ypatingus įvykius ir pasiekimus.

Parašykite Dievo padėti jūsų Sabatos mokyklos nariams suprasti Jo Nematomos karalystės savybes, tyrinėjant ir pasakojant apie ją kitiems žmonėms.

12 pamoka

NAUJOSIOS KARALYSTĖS PASLAPTYS

Draugystėje mes atskleidžiame Dievo meilę
Bendravimas

Įsimintina eilutė: „Žiūrėk, kaip gera ir malonu, kur broliai gyvena vienybėje!“ (Ps 133, 1).

Tyrinėjimo tekstai: Mato 5, 21–26 ir 33–48.

Papildoma literatūra: Elena Vait „Su meile iš Dangaus“ 310–312 p., Kristaus kalno pamokslas 65–70 p.

Pamokos užduotis

Išmokę šią temą, mokiniai privalo:

1. **Žinoti**, kad Dievas nori matyti Savo meilę žmonių draugystėje;
2. **Norėti**, kad Dievo meilė būtų jų draugystės dalis;
3. **Taikyti** Dievo meilę bendraujant su draugu.

Pagrindinė mintis:

Dievas myli mus visus vienodai, todėl Jo pavyzdžiu, mes galime mylėti ir savo draugus, ir priešus.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Pasirinkite tokį užsiėmimą, kuris atitiktų jūsų situaciją.

A. PRIPILDYKITE ŠITĄ PUODELĮ

Kiekvienam mokiniui duokite po popieriaus lapą ir tušinuką. Ant stalo sustatykite popierines stiklines.

Sakykite:

– Pagalvokite, kaip kūrybingai galima panaudoti šias stiklines. Tai darykite nesikalbėdami su šalia esančiais. Užduočiai atlikti skirkite 2 minutes.

Sakykite:

– Dabar susiskirstykite grupėmis po 4–5 mokinius ir papasakokite, ką sugalvojote, kur panaudosite stiklines. Kai visi mokiniai papasakos vienas kitam savo idėjas, tegul kiekviena grupė pasako savo pasiūlymus, o jūs užrašykite juos ant lentos.

Paklauskite:

– Kiek stiklinės naudojimo būdų jūs sugalvojote, kai mąstėte po vieną? (Jų kiekį užrašykite ant lentos.) Kiek stiklinės naudojimo būdų jūs sugalvojote bendroje grupėje? (Skaičių užrašykite ant lentos.) Pasižiūrėkite į šiuos skaičius ant lentos. Ką jie mums sako? (Kai jūs dirbate kartu su kitais, jums kyla daugiau idėjų. Vieni patys negalite visko numatyti.) (Šis pratimas mums parodo, kad mes esame reikalingi vienas kitam. Mes turime dirbti su savo aplinkiniais žmonėmis. Dievas sukūrė mus, kad mes dalytumės savo idėjomis ir mokytumės iš kitų žmonių, iš tų, kuriuos mylime ir nemylime.)

Sakykite:

– Dievas mus myli visus vienodai, todėl Jo pavyzdžiu, mes galime mylėti ir savo draugus, ir priešus.

B. DRAUGYSTĖS RATELIS

Tegul mokiniai sustoja ratu. Vienam iš jų duokite pripūstą kamuolį. Mokinys pasako draugo vardą ir ko jis iš jo išmoko. Po to tas mokinys meta kamuolį kitam, kuris taip pat pasako draugo vardą ir ko jis iš jo išmoko. Taip žaiskite iki tol, kol visi mokiniai išsakys.

Sekite, kad kiekvienas pasakotų apie gerą ir mėgstamą savo draugo poelgį.

Paklauskite:

– Kaip mes galime padėti kitiems žmonėms sužinoti apie Dievo meilę jiems? (Nuoširdžiai, gerai ir gailestingai elgtis.) Kodėl taip svarbu tai daryti? (Kad parodžius, kokia yra nematoma Dievo karalystė.)

Sakykite:

– Dievas myli mus visus vienodai, todėl Jo pavyzdžiu, mes galime mylėti ir savo draugus, ir priešus.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ**Sakykite:**

Jėzus mokė, kad žmonės atkreiptų dėmesį į Jo tiesas ir praktiškai pritaikytų. Jis parodė tikrąjį krikščionišką gyvenimą, kad kiekvienas su kitu elgtųsi tolerantiškai, pagarbiai, suprantamai, užjaučiančiai.

Ši pamoka skirta tarnavimui.

Krikščionys pašaukti gyventi pačiomis aukščiausiomis elgesio normomis. Kai jie vienodai išreiškia savo meilę ir draugams, ir priešams, ir vienus, ir kitus patraukia prie Dievo meilės, prie Gelbėtojo per tikėjimą į Jį.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Žydus dažnai piktindavo romėnų karių elgesys. Kariuomenės dalys buvo išdėstytos įvairiose Judėjos ir Galilėjos vietose, jų buvimas primindavo žmonėms apie jų tautos nusmukimą. Su širdgėla jie klausydavosi garsių trimitų garsų, matydavo karius, besirikiojančius po savo vėliava ir atiduodančius pagarbą Romos galiai. Žmonių ir kareivių susidūrimai buvo dažni ir skatino tautos neapykantą. Kiekvieną dieną žmonių širdyse augo noras nusimesti Romos jungą. Žmonės nekantriai žiūrėjo į Kristų, tikėdamiesi, kad Jis yra Tas, kuris turi pažeminti Romos išdidumą.“ (Elena Vait „Kristaus kalno pamokslas“ 65–66 p.)

Jis nurodė klausytojams Visatos Valdovą, naujai pavadindamas Jį *mūsų Tėvu*. Net izraelitai nesuvokė pranašų mokymo apie Dievą, todėl šis Jo tėviškos meilės atskleidimas buvo naujas dalykas, nauja dovana pasauliui.

Žydai manė, kad Dievas myli tuos, kurie Jam tarnauja, – pasak jų, tuos, kurie vykdo rabinų nurodymus, – o į kitus žmones Jis žiūri piktai ir juos prakeikia. Anaipol! Jėzus moko, kad visam pasauliui, – ir geriesiems, ir blogiesiems – šviečia Jo meilė.“ (Ten pat 65–66 p.)

LAIKAS PASIDALYTI PATYRIMU

Draugiškas bendravimas

Paskatinkite mokinius laisvai dalytis savo asmeniniais patyrimais.

Giesmių giedojimas

Giedokite savo mėgstamas giesmes.

Misijos žinios

Panaudokite bet kokias turimas žinias apie misionierių veiklą.

Aukų surinkimas

Paprašykite vieno mokinio perskaityti Mato 6, 2–14, o kito mokinio surinkti aukas kol skaitys.

Malda

Skambant ramiai pamaldų muzikai, mokiniai tegul pasimeldžia tylia malda, dėkodami ir garbindami Dievą. Po to vienas iš jų užbaigia maldą garsiai. Padėkokite Dievui už tai, kad Jis mato ir girdi, ką mes kalbame ir darome, netgi tada, kai nieko nėra šalia.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ (TĘSINYS)

VAIZDELIS

Dalyviai: Algis, Dalius, Marius.

Algis. Sveiki!

Dalius. Labas vakaras!

Algis. O, kas pas mus ateina!

Dalius. Šimtą metų tavęs nematėm!

Algis. Mariau, kur buvai dingęs?

Marius. Sveiki. Aš turiu atsiprašyti už praėjusį kartą. Aš buvau labai piktas ir smarkiai bariausi. Apie tai sužinojo mano tėvai ir visą savaitę neleido man niekur išeiti.

Algis. Oho, taip ilgai!

Dalius. Dabar suprantam, kodėl taip ilgai tavęs nebuvo.

Marius. Tai buvo nepakeliama. Bet tai privertė mane susimąstyti. Ateityje būsiu atsargesnis.

Algis. Aš manau, kad tai labai sunku, ypač, kai aplinkui visi pykstasi.

Dalius. Aš pasimelsiu, kad Dievas suteiktų tau jėgų valdyti savo liežuvį ir gražiai kalbėti.

Algis. Aš taip pat pasimelsiu už mus visus.

Marius. Ačiū. Jūs tikri draugai.

Sakykite:

– Ar sekate savo žodžius? Kaip tėvai reaguoja į jūsų kalbą? Kaip kalba jūsų draugai? Ar jūs kalbate negražius žodžius?

Sakykite:

– Šioje pamokoje apsvarstysime, kokius žodžius mes vartojame. Mes turime daug gerų patarimų, kaip elgtis su draugais ir netgi su priešais. Mums reikia atminti: Dievas myli mus visus vienodai, todėl pagal Jo pavyzdį, mes galime mylėti ir savo draugus, ir priešus.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Suskirstykite mokinius į 4 grupes. Tegul kiekviena grupė garsiai perskaito jai skirtą Biblijos pamokos dalį tokia tvarka:

- 1 grupė – Mato 5, 21–26
- 2 grupė – Mato 5, 33–37
- 3 grupė – Mato 5, 38–42
- 4 grupė – Mato 5, 43–48.

Po to skirkite laiko iš tekstų parašyti trumpą konspektą, plačiai panaudojant šiuolaikinius posakius. Kiekvienas konspektas turi prasidėti žodžiais: „Jūs girdėjote, kad...“ ir „O aš sakau jums...“. Pavyzdžiui: „Jūs girdėjote, kad kas bebūtų, jūs neturite nieko užmušti. O aš sakau jums, jeigu jūs supykote ant savo mažojo brolio ir pavadinate jį „bukapročiu“, tai jūs, tikriausia, nesate nematomos karalystės gyventojas.“ Kiekvienai grupei skirkite laiko perskaityti ar pristatyti savo ištrauką visiems mokiniams.

Padėkokite visiems už dalyvavimą ir užbaikite šiais žodžiais: Dievas myli mus visus vienodai, todėl Jo pavyzdžiu, mes galime mylėti ir savo draugus, ir priešus.

Sakykite:

– Didelė dalis to, apie ką Jėzus kalbėjo kalno pamoksle, nebuvo nauja. Visa tai jau buvo užrašyta Toroje, Įstatymo knygoje, kuri su laiku tapo žydų Biblija. Buvo nauja ir skyrėsi nuo pirminės tuo, kaip Jis tuos žodžius interpretavo. Įstatymo mokytojai ir fariziejai pristatydavo Įstatymą tokiu būdu, kad dažnai jis atrodė griežtas, sunkus suprasti ir vykdyti. Jėzus teisingai pristatė Įstatymą, kadangi Jis ir buvo to Įstatymo Autorius. Pasižiūrėkime į kai kuriuos Senojo Testamento tekstus, kurių pagrindu buvo pasakytas Kalno pamokslas.

Tegul tų pačių grupių mokiniai suranda ir perskaito:

- 1 grupė – Iš 20, 13
- 2 grupė – Kun 19, 12; Sk 30, 2; Įst 23, 21–23
- 3 grupė – Iš 21 23–25; Kun 24, 19–20; Įst 15, 7–11
- 4 grupė – Kun 19, 18; Įst 23, 2–3.6; Kun 19, 2.

Užduoties įvykdymui skirkite laiko. Užbaigus paklauskite: „Kokius sugretinimus padarėte tarp pirmos ir antros eilučių serijos?“

Sakykite:

– Pasiklausykime, ką jūs pastebėjote? (Kiekvienai grupei skirkite laiko papasakoti savo pastebėjimus. Mokiniai gali pasakyti, kad nesurado eilutės, kuri lieptų neapkęsti savo priešo.) Senajame Testamente nėra tokio posakio „neapkęsti savo priešo“, bet fariziejai kiekvieną dieną mokė, kad neapkęsti savo priešus yra normalu.

Paklauskite:

– Kaip jūs manote, ar Įstatymo mokytojams patiko Jėzaus mokymas, kai jie jį išgirdo? (Jie jautė pavydą, pyktį, nuoskaudą.) Ką jūs būtumėte jautę jų vietoje? (Sutrikimas, nerimas, bejėgiškumas, palengvėjimas, laimė.)

Sakykite:

– Dievas myli mus visus vienodai, todėl Jo pavyzdžiu, mes galime mylėti ir savo draugus, ir priešus.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

DISKUSIJA

Sakykite:

– Jūsų dėmesiui pasiūlysiu keletą situacijų. Pasakykite man, kaip jūs jas išspręsite, panaudodami Mato 5 skyriuje nurodytus principus.

Perskaitykite šias situacijas ir su visais apsvaistykite.

1. Saulius ir jo geriausias draugas Stepas susikivirčio ir visą savaitę nesikalbėjo vienas su kitu. Atėjo diena, kai jiems kartu reikėjo pakelti vėliavą. Saulius nenorėjo to daryti. Ką jūs pasakytumėte Sauliui?

2. Jus kviečia į klasę, kur prasidėjo muštynės. Kol jūs laukiate mokyklos direktoriaus, ką jūs darysite ir ką darys kiti?

3. Kiekvieną dieną, einant iš mokyklos, prie to paties kampo jus pasitinka mušeika. Ką jūs darysite?

4. Jūsų mažoji sesutė nori pasiimti jūsų naują grotuvą. Kaip jūs reaguojate?

5. Jus prašo padėti paruošti labdaros pietus svečiams. Kaip jūs pasielsite?

6. Mergaitė, kuri sėdi šalia jūsų, nemėgsta jūsų ir visą laiką pridaro jums nemalonumų. Kaip jūs su ja pasielsite?

Paklauskite:

– Kokiais principais sunkiau sekti? O kokiais lengviau? Kodėl? Kokie principai geriausiai jums galėtų padėti kitą savaitę?

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

KARALYSTĖS APDOVANOJIMAS

Šiandien surenkite apdovanojimo ceremoniją. Savaitės bėgyje turėjote pakviesti tuos žmones, kuriuos rengėtės apdovanoti. Atlikite apdovanojimą pagal praeitoje Sabatos mokykloje suplanuotą scenarijų.

Jeigu jūs nesudarėte apdovanojimo plano ar šią dieną negalima surengti, su visa grupe parašykite oficialų laišką. Tegul mokiniai papasakoja jums, ką tame laiške jie norėtų parašyti. Dovanas ir laiškus su paaiškinimais išsiųskite paštu jūsų paskirtiems žmonėms.

PABAIGA

Apibendrinkite mokinių džiaugsmus ir išgyvenimus, kuriuos jie išsakė prieš pamoką. Papasakokite vieną ar du svarbius momentus iš Biblijos pamokų. Jūs turite žinoti savo mokinių gimimo dienas, ypatingus įvykius ir pasiekimus.

Paprašykite Dievo, kad atskleistų Sabatos mokyklos klausytojams Savo principus ir duotų teisingą supratimą, kad Jis yra Vienintelis, kuris gali suteikti jėgų vienodai mylėti savo draugus ir priešus taip, kaip Jis myli mus visus.

13 pamoka

RYŠYS

Draugystė su Dievu
Tarnavimas

Įsimintina eilutė: „Aš esu vynmedis, o jūs šakelės. Kas pasilieka Manyje ir Aš jame, tas duoda daug vaisių; nuo Manęs atsiskykę, jūs negalite nieko nuveikti“ (Jn 15, 5).

Tyrinėjimo tekstai: Jono 15, 1–12.

Papildoma literatūra: Elena Vait „Su meile iš Dangaus“ 674–678 p.

Pamokos užduotis

Išmokę šią temą, mokiniai privalo:

1. **Žinoti**, kad su Jėzumi yra nepertraukiamas ryšys ir Jis gali bet kuriuo metu jiems padėti;
2. **Norėti** išugdyti ilgalaikius santykius su Jėzumi
3. **Pritaikyti** savo gyvenime asmeninį ryšį su Jėzumi.

Pagrindinė mintis:

Tik dėka artimos draugystės su Jėzumi mes galime turėti meilę ir draugystę su kitais žmonėmis.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Pasirinkite tokį užsiėmimą, kuris atitiktų jūsų situaciją.

A. TELEFONO NUMERIAI

Paprašykite mokinių užrašyti telefono numerį arba vardus:

1. Kuriems jūs dažniausiai skambinate;
2. Savo geriausio draugo;
3. To, kuris padės jums bėdoje;
4. To, kuriam jūs galite paskambinti vėlai naktį, jeigu patekote į keblią situaciją. Pavyzdžiui, jūs turėjote su draugu važiuoti namo, bet jis apsigalvojo;
5. Su kuriuo jūs kalbate kai esate išsigandę;
6. To, su kuriuo mėgstate planuoti pasilinksminimus;
7. Savo tėvų;
8. Greitosios pagalbos;
9. Savo pastoriaus;
10. Jaunimo grupės vadovo ar Sabatos mokyklos mokytojo.

Paklauskite:

– Kad užpildytumėte visus punktus, ar jums buvo sunku visus prisiminti? Kokius telefono numerius jūs lengviausiai atsimenate? Ar tie patys numeriai kartojasi daugiau nei vieną kartą? Ką jūs jaučiate tam žmogui, kuriam dažniausiai skambinate? Kiek tas žmogus svarbus jūsų gyvenime?

Sakykite:

– Mūsų artimieji draugai, – tai žmonės, su kuriais dažniausiai kalbame. Šios dienos pamokoje mes sužinosime apie geriausią draugystę, kuri kada nors galėtų būti. Iš tikrųjų, tik dėka artimos draugystės su Jėzumi mes galime turėti meilę ir draugystę su kitais žmonėmis.

B. PADARYTI TAI

Savo klasėje padarykite labirintą iš įvairių dėžučių ir kėdžių, užblokuodami praėjimus. (Tai jūs galite padaryti lauke arba kitame kambaryje). Mokiniai tegul pasiskirsto poromis. Vienam mokiniui raiščiu užrišamos akys. Kitas jo partneris mokinytis turi duoti nurodymus ir pravesti savo partnerį per labirintą. „Lydėtojas“ neturi prisiliesti prie savo partnerio. Galima suorganizuoti bendras lenktynes, jeigu yra didelis kambarys, kuriame galima sudaryti kelis labirintus. (Norinčiuosius mokinius su užrištomis akimis pasiųskite į kelionę aplink bažnyčią.)

Paklauskite:

– Kas buvo sunkiausia, kai jūsėjote per labirintą? (Tai, kad akys buvo užrištos; tai, kad jūs nieko negalėjote matyti; nežinojote, kas yra priekyje). Ką reikia jausti bejėgiškumą ir priklausyti

nuo kažko tai? Kaip tiems, kurie sėkmingai įveikė kliūtis, tai pavyko padaryti? (Jie įdėmiai klausėsi savo „palydovo“, pasitikėjo tuo, kuris juos vedė). Kuo panaši ši kelionė per labirintą į mūsų santykius su kitais žmonėmis? Į gyvenimą pagal Nematomos karalystės santykius? (Mes tiksliai nežino- me, kaip tai padaryti savo jėgomis, mes turime pasitikėti Jėzumi, kaip savo „Palydovu“, ir Jis išves mus teisingu keliu.)

Atminkite:

Tik dėka artimos draugystės su Jėzumi mes galime turėti meilę ir draugystę su kitais žmonėmis.

ATSIVERSKIME BIBLIJĄ

Sakykite:

– Jėzus ėjo į Getsemanės sodą. Jis žinojo, kad Jis eina mirti. Bet Jis galvojo apie Savo mokinius. Jėzus norėjo, kad jie suprastų, jog jų draugystė nesibaigs, bet augs ir vystysis ir po Jo mirties ant kryžiaus. Gelbėtojas norėjo, kad mokiniai nesijaustų vieniši ir išgąsdinti. Jėzus pasakojo palyginimą apie sodininką ir vynuogyną, kad jie galėtų suprasti tos puikios draugystės dovaną, kurią Jis siūlo.

Ši pamoka skirta tarnavimui.

Malonė – tai nekintamos Dievo meilės ir atlaidumo dovana. O taip pat dovana, kuri suteikia mums gebėjimą gyventi dėl Jo ir mylėti vienas kitą.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Žydai vynuodžius visada laikė pačiais tauriausiais augalais, derlingumo, pranašumo, gyvybingumo simboliu...“

Ant Palestinos kalvų mūsų Dangiškasis Tėvas pasodino šį puikų Vynmedį. Daugelį patraukė šio Vynmedžio grožis, kuris liudijo Jo dangiškąją prigimtį. Tačiau Izraelio vadai sutrypė augalą savo nešvariomis kojomis. Tada, kai žmonės manė Jį sunaikinę, Dangiškasis Vynuogininkas paėmė Jį ir persodino kitoje sienos pusėje. Vynuodžio daugiau niekas nematė. Jis buvo paslėptas nuo šiurkščių žmonių užpuolimų, bet Vynuodžio šakos pakibo ir kitoje sienos pusėje. Į jas Vynuodžiui galėjo būti įskiepijamos naujos šakelės. Taip siela, mirusi dėl savo nusikaltimų ir nuodėmių, atgyja susijungusi su Kristumi.“ (E. Vait „Su meile iš Dangaus“ 423 – 435 p.)

LAIKAS PASIDALYTI PATYRIMU

Draugiškas bendravimas

Paskatinkite mokinius, kad jie iškart galėtų pasidalyti savo asmeniniais patyrimais.

Giesmių giedojimas.

Sudarykite giesmių sąrašą, kurias jūs giedojote per praėjusias 4 savaites. Balsavimu pasirinkite mokinių pačią mėgstamiausią giesmę ir pagiedokite. Po to pagiedokite giesmę apie Jėzų. Priminkite jiems, kad tik dėka artimos draugystės su Jėzumi mes galime turėti meilę ir draugystę su kitais žmonėmis.

Misijos žinios

Panaudokite bet kokias turimas žinias apie misionierių veiklą.

Aukų surinkimas

Sakykite:

– Aukodami mes suteikiame galimybę kitiems žmonėms sužinoti, kad artima draugystė su Jėzumi – tai jų sėkmingų tarpusavio santykių su draugais, šeima, su savo aplinkiniais žmonėmis ir netgi su priešais išdava.

Malda**Sakykite:**

– Pagalvokime apie savo draugus. Aš jums kalbėsiu apie draugystės savybes, po to bus pauzė. O jūs pagalvokite, kuris turi tokią savybę ir garsiai arba tyliai padėkokite Dievui už tą žmogų.

Užbaikite maldą dėkingumo žodžiais Dievui už tai, kad Jis yra Geriausias Draugas kiekvienam iš mūsų.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ (TĘSINYS)

Paimkite radijo imtuvą, kuris dirba baterijomis arba iš elektros tinklo. Išimkite iš jo baterijas ir laidą prieš pamoką. Pakalbėkite su mokiniais apie jų mėgstamas radijo stotis, radijo laidas.

Sakykite:

– Per pastarąsias 4 savaites mes kalbėjome, kaip atspindėti, atskleisti Dievo meilę mūsų draugystėje. Biblijoje mes skaitėme apie pasiruošimą atiduoti savo gyvybę už draugą, kad visą laiką būtume geri ir nuoširdūs, mylintys vienas kitą, apie gyvenimą pagal Dievo karalystės įstatymus ir apie tai, kad reikia mylėti netgi savo priešus. Bet šiandien pakalbėkime, kaip jūs iš tikrųjų galite visa tai padaryti. Pavaizduokite, kad jūs jungiate radiją ir nustatėte vieną iš mokinių mėgstamiausių stočių.

Sakykite:

– Kaip šis puikus radijo imtuvas negali dabartinėmis sąlygomis transliuoti muzikos, taip ir jūs negalite visų tų puikių dalykų atlikti be jėgos, kuri teikia artimus tarpusavio santykius su Jėzumi. Apie tai perskaitykite Jono 15, 1–4. (Tegul mokiniai iš eilės paskaito. Po to įjunkite radijo imtuvą į tinklą arba kasetinį imtuvą su iškilmingos muzikos įrašais. Tegul mokiniai pasiklauso (Vietoje radijo imtuvo, magnetofono, muzikos Jėzus pavyzdžiu pasirinko vynmedį, jo šakas ir vaisius.). Jeigu įmanoma, tegul į pamoką ateina žmogus, kuris galėtų paaiškinti ar tiesiog pademonstruoti, kaip skiepijami medžiai.

Sakykite mokiniams, kad Dievas mus palygino su šakelėmis, kurios pačios neturi maitinimo šaltinio ir gyvybės. Jeigu skiepijama į augalą, kuris maitina visas šakas, tai nupjautą šakelę glaudžiai pribintuoja prie to augalo, ir jie pradeda kartu augti. O jeigu duodančios gyvybę sultys pradeda cirkuliuoti ir įskiepytoje naujoje šakelėje, tada ji taip pat gali duoti vaisių.)

Atminkite:

Tik dėka artimos draugystės su Jėzumi (mūsų jėgų šaltiniu), mes galime turėti meilę ir draugystę su kitais žmonėmis (duoti meilės, džiaugsmo, gerumo vaisių).

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

1 grupė – mokiniai, kurie yra gimę sausio, vasario, kovo ir balandžio mėnesiais, skaito 2Kor 3, 18.

2 grupė – mokiniai, kurie gimę gegužės, birželio, liepos ir rugpjūčio mėnesiais, skaito 1Petro 1, 8.

3 grupė – mokiniai, kurie gimę rugsėjo, spalio, lapkričio ir gruodžio mėnesiais, skaito Hebrajams 4, 15–16.

Paprašykite, kad kiekviena grupė apsvarstytų, ką jų tekstai turi bendra su pagrindiniu tekstu: „Aš esu vynmedis, o jūs šakelės. Kas pasilieka Manyje ir Aš jame, tas duoda daug vaisių; nuo Manęs atsiskykę, jūs negalite nieko nuveikti“ (Jn 15, 5). Paprašykite jų pasiruošti pasidalyti savo mintimis su kitomis grupelėmis.

Jūs galite padėti mokiniams.

2Korintiečiams 3, 18. Kai mes žiūrime į Jėzų ir galvojame apie Jį ir kai mes nuoširdžiai bei

sąžiningai pripažįstam savo klaidas, Šventoji Dvasia daro mus panašius į Jį, suteikia mums gebėjimo mylėti taip, kaip myli Jis.

1Petro 1, 8. Netgi jei mes ir negalime Jo matyti, mes galime pasiryžti Jį mylėti ir tikėti Juo, nes tikėjimas pripildo mus džiaugsmo ir kitų gerų vaisių taip pat, kaip ir vynmedis ir šakelės.

Hebrajams 4, 14.16. Kaip šakelės, kurios buvo įskiepytos į vynmedį, tampa jo dalimi, taip ir Jėzus buvo žmogumi tokiu, kaip ir mes, ir Jis gali suteikti mums jėgos ir malonės, kurios mums taip reikia, kad galėtume mylėti taip, kaip Jis myli, netgi jei mes vis dar liekame žmonėmis.

Paklauskite:

– Kas jus labiausiai džiugina, kad jūs galite turėti artimus santykius su Jėzumi? Kaip tai gali pakeisti jūsų gyvenimą? Ką jūs sužinojote apie draugystę su Jėzumi, ko anksčiau nežinojote?

Sakykite:

– Tik dėka artimos draugystės su Jėzumi mes galime turėti meilę ir draugystę su kitais žmonėmis.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

IŠ KUR MES ŽINOME

Šiam užsiėmimui užrašykite gerai žinomų, gerų ir blogų keturių žmonių vardus ir ant penktos kortelės užrašykite Jėzaus vardą. Pasiūlykite kategorijas, iš kurių galima išrinkti vardus: nusikaltėlis, prezidentas, kino žvaigždė, sportininkas, dainininkas, bažnyčios pastorius. Įsitikinkite, kad visi mokiniai žino tuos žmones, kuriuos jūs išrinkote.

Penkias korteles išdėliokite kambaryje. Paprašykite kiekvieną mokinį prieiti prie kurios nors kortelės ir atsistoti prie jos. Po to mokiniai turi pakelti ją ir perskaityti ant jos užrašytą vardą.

Toliau jie, nesakydami vardo, parašyto ant kortelės, pasakoja kitiems, kaip būtų pasikeitęs jų gyvenimas, jeigu jie būtų asmeniškai pažįstami su tuo žmogumi, kuris nurodytas kortelėje. Pavyzdžiui, atsistoję šalia kortelės „_____“ (galite parinkti gerai žinomą asmenį), gali sakyti: „Aš būčiau populiarus, jeigu būčiau pažįstamas su tuo žmogumi“, arba: „Tikriausia, aš geriau žaisčiau krepšinį“.

Užduokite mokiniams šiuos klausimus:

1. Dėka pažinties su tuo žmogumi, kaip pasikeistų jūsų gyvenimo sąlygos?
2. Kaip pasikeistų jūsų laisvas laikas? Draugų ratas?
3. Ar jūsų tėvai palaikytų tuos santykius? Kodėl taip arba ne?
4. Ar norite tapti vis labiau panašiu į šį žmogų? Į tą asmenį? Paaiškinkite.

Mokiniai iš eilės pasakoja apie jų asmenybes, o užbaigia tie, kurie stovi prie „Jėzaus“ kortelės. Mokiniai turi atspėti, kieno vardai buvo užrašyti ant kortelių.

Paklauskite:

– Koks skirtumas tarp „žinoti apie kurį nors“ ir turėti su tuo žmogumi „asmeninius tarpusavio santykius“? (Paskatinkite pateikti pačius įvairiausius atsakymus). Kaip mes galime sukurti asmeninius santykius su Jėzumi? (Kreiptis į Jį mums sunkiu metu; su Juo praleisti laiką bažnyčioje ir kituose dvasiniuose susirinkimuose; kalbėtis su Juo apie bet ką ir bet kada; klausytis Jo žodžių, nukreiptų mums per Bibliją; dvasinį skaitymą; tylios maldos metas; drauge su Juo atlikti kokį nors darbą, pavyzdžiui, padėti kitiems; prisipažinti, kad Jis mums reikalingas, kad be Jo nesugebame savo pačių jėgomis atlikti gerų darbų; pajauti Jo malonės jėgą, kai jūs prašote Jo padėti kokioje nors sunkioje situacijoje – pavyzdžiui: būti geru kažkam, kas jums nepatinka).

Sakykite:

Tik dėka artimos draugystės su Jėzumi mes galime turėti meilę ir draugystę su kitais žmonėmis.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

MES ATĖJOME, KAD SUŽINOTUME

Kiekvienas mokinys turi turėti storų siūlų 30 cm. Išdalykite mokiniams siūlus ir sakykite: „Kai prisiminsite savo patyrimą su Jėzumi, užriškite mazgelį. Tai gali būti patyrimas kritinėje situacijoje: laikas, praleistas maldoje, arba atvejis, kai draugas padėjo jums pamatyti Dievo meilę.“

Mokiniai užriša savo mazgelius, o paskui pasakoja, kokius patyrimus jie pažymėjo.

Paklauskite mokinių, ar kas nors nori pasidalyti savo patyrimu. Paprašykite jų papildyti po mazgelį kiekvieną kartą, kai Dievas padeda jums išugdyti teisingus santykius su Jėzumi. Paprašykite jų papasakoti apie šiuos patyrimus vienas kitam.

Sakykite:

– Tik dėka artimos draugystės su Jėzumi mes galime turėti meilę ir draugystę su kitais žmonėmis.

PABAIGA

Apibendrinkite mokinių džiaugsmus ir išgyvenimus, kuriuos jie išsakė prieš pamoką. Papasakokite vieną ar du svarbius momentus iš Biblijos pamokų. Jūs turite žinoti savo mokinių gimimo datas, ypatingus įvykius ir pasiekimus.

Ateinančią savaitę prašykite Dievo siųsti jums meilės, gailestingumo ir pagalbos teikimo kitiems dvasiā. Asmeninėje maldoje stiprinkite savo ryšį su Kristumi.